

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

**Nuorisotoiminnan kehittyminen
Joutsan Seudun Pallossa**

Riku Kuurne

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

3 / 2016

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Riku Kuurne	Sivumäärä 40 ja 3 liitesivua
Työn nimi Nuorisotoiminnan kehittyminen Joutsan Seudun Pallossa	
Ohjaava opettaja Juha Nikkilä	
Työn tilaaja JoSePa ry, Janne Pajunen	
Tiivistelmä <p>Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia, miten nuorisotoiminta on kehittynyt Joutsan Seudun Pallossa vuosien 1975–2014 aikana. Tutkimuksessa on myös tutkittu sitä, miten urheiluseura on onnistunut nuorisotoiminnassaan ja asettamissaan tavoitteissa sekä sitä, miten se on osaltaan vaikuttanut Joutsan kunnan alueella. Opinnäytetyön tilaajana toimii Joutsan Seudun Pallo Ry, joka on palloilun yleisseura.</p> <p>Aihe on ajankohtainen, koska yhteiskunnassamme on paljon keskustelua nuorten vähentyneestä liikunnan harrastamisesta ja yhä vain kasvavasta ruutuajasta. Lisäksi paljon keskustelua ovat herättäneet liikunnan ja harrastusten lisääntyneet kulut, monia mietityttää miten harrastuksia pystytään järjestämään nuorille, koska kulut kasvavat usein liian suuriksi tänä päivänä. Olen myös tutkinut sitä, miten liikuntaympäristöt ja -olosuhteet ovat vaikuttaneet seuran toimintaan ja siihen, miten tämän päivän seuran ohjaajat toimivat tehtävissään.</p> <p>Tutkimukseni koostuu Joutsan Seudun Pallon vuosikertomuksista aina sen perustamisesta saakka. Tätä nuorisotoiminnan kehittymistä tarkastellaan vuosikymmenten välisissä sykleissä. Olen tämän lisäksi myös haastatellut JoSePa:ssa toiminutta pitkäaikaista kunniapuheenjohtajaa vuosikertomusten tueksi sekä kahta JoSePa:n toimijaa heidän näkemyksistään seuran toiminnan kehittämiseksi.</p> <p>Tästä opinnäytetyöstä voi olla hyötyä JoSePa:lle, koska olen tutkimusaineiston avulla tutkinut seuran nuorisotoiminnan kehittymistä perustamisvuodesta tähän päivään saakka. Saatuja lukumääriä ja tietoja pystytään hyödyntämään muissa julkaisuissa sekä mahdollisissa seuran sisäisissä ja ulkoisissa viestintäkanavissa.</p>	
Asiasanat palloilu, liikunta, joukkueurheilu, vapaaehtoistyö, järjestötoiminta, vaikuttavuus, nuoret	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Degree Programme of Civic Activities and Youth Work

ABSTRACT

Author Riku Kuurne	Number of Pages 40 + 3 attachment pages
Title Youth work development in JoSePa	
Supervisor(s) Juha Nikkilä	
Subscriber and/or Mentor JoSePa ry, Janne Pajunen	
Abstract <p>The main purpose of this thesis was to find out how has youth work developed in JoSePa during its activities 1975 – 2014. The reason for doing this study was to survey how has the club's youth work succeeded in its goals and that how club's youth work has impacted to Joutsa region. Subscriber of this thesis was JoSePa ry, which is an association that is generally based in ball games.</p> <p>This topic is very timely because there is so much discussion in our society of our youths diminished amount of exercise and ever growing screen-time. There is also lots of debate about increasing costs of exercise and free time activities. Many people wonder how one can organize any range of hobbies, because nowadays the costs often mount up too high for ordinary people. I have also done an enquiry on sports surroundings and circumstances have affected on club's activity and how does club's instructors' voluntarily operate nowadays.</p> <p>My study consists from JoSePa's annual reports since the day that the club was established. This progression of youth work will be treated in each decade. I have also interviewed club's long term chairman, who is nowadays honorary chairman to support the annual reports and asked two other club's operators about their visions on the club's activity and improvements.</p> <p>This thesis will give JoSePa information on research material which is associated to its youth work development from the day club was established up to this point. Gained numbers and information from this research can be used in other publications and also in club's possible internal and external communicational channels.</p>	
Keywords juniors, youth work, development, club, sports, exercise, voluntary work, ball games	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 TUTKIMUKSEN TAUSTAT	6
3 JOSEPA	7
3.1 Seuran perustaminen ja historia	7
3.2 JoSePa tilaajana	8
3.3 JoSePa:n organisaatio	9
4 TOIMINNAN KEHITTÄMINEN JA KESKITTÄMINEN	10
4.1 Lajikirjo	11
4.2 Seuratoiminta	14
4.3 Toiminnan keskittäminen	15
5 NUORISOTOIMINTA	16
5.1 Junioritoiminnan käynnistäminen	17
5.2 Nuoriin keskittyminen	18
5.3 Kasvatus ja arvot	19
5.4 Jatkumon luominen	20
6 NUORISOTOIMINTA ERI VUOSIKYMMENILLÄ	21
6.1 1970-luku	21
6.2 1980-luku	24
6.3 1990-luku	26
6.4 2000-luku	29
6.5 2010-luku	30
7 OLOSUHTEIDEN VAIKUTUS	32
7.1 Ympäristö	32
7.2 Yhteisön tuki	32
7.3 Ohjaajan rooli	33
8 JOSEPA:N NYKYTILANNE JA TULEVAISUUS	34
9 ARVIOINTI	36
10 YHTEENVETO	37
LÄHTEET	39
LIITTEET	41

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia Joutsan Seudun Palo Ry:n nuorisotoimintaa ja sen vaikuttavuutta Joutsassa sekä sitä, miten nuorisotoiminnan ohjaaminen on kehittynyt vuosien saatossa organisaatiossa. Aiheeni yhteyttä toimialaan tarkasteltaessa nousee liikuntakasvatus ja nuorisotoiminta järjestöissä keskeisimpinä aiheina esille. Huomioitavaa on, että tekstissäni tulee nousemaan esille sana JoSePa, se on Joutsan Seudun Pallon virallinen lyhenne.

Tulen tämän opinnäytetyön aikana kertomaan tutkimukseni taustoista ja siitä miten päädyin valitsemaan tämän aiheen. Olen koonnut myös seurasta lyhyen infopaketin, mitä kaikkien tulisi siitä tietää. Tutkin myös sitä, miten JoSePa käsittelee ja kehittää seuran toimintaa sekä sitä, miten seuran toimintaa on keskitetty aikojen saatossa eri suuntiin, keskittyen vuorollaan aina tiettyihin urheilulajeihin.

Pääkohtiani tässä työssä ovat nuorisotoiminta ja nuorisotoiminnan kehittyminen eri vuosikymmenillä sekä tutkimukseni JoSePa:n toteuttaman nuorisotoiminnan vaikuttavuudesta Joutsan alueella. Näissä luvuissa avaan Joutsan Seudun Pallon nuorisotoimintaa ja sen taustoja. Kerron aina kunkin vuosikymmenen kerrallaan käsitellen seuran nuorisotoimintaa sekä löytämiäni keskeisimpiä lukuja ja seikkoja liittyen junioritoimintaan. Tutkin myös sitä, miten seuran toiminta on tavoittanut nuoria kunnassa ja kuinka se on onnistunut vaikuttamaan kehitykseen.

Työn jälkipuoliskolla tutkin olosuhteiden vaikutuksia ja sitä kuinka seura on vahvistunut vuosien varrella osin ympäristön, osin yhteisön muutoksien turvin. Kerron myös suosiota kasvattaneista lajeista ja niiden tilanteista nykypäivän Joutsan lajikartalla. Tässä tapauksessa myös nostan esiin syitä siihen, minkä takia lajit ovat edesauttaneet seuran junioritoimintaa ja ovat mahdollistaneet jatkumon luomisen seuran sisäisessä kehittämisessä.

Lopuksi kerron tekemiäni johtopäätöksiä tämän tutkimuksen pohjalta ja kokemuksiani seurasta. Olen haastatellut seuran pitkäaikaista puheenjohtajaa, joka on nykyisin kunniapuheenjohtaja, vuosikertomuksieni tueksi. Olen myös haastatellut kahta seura-

toimijaa Joutsan Seudun Pallon tulevaisuuteen liittyen ja tulen kertomaan heidän mietteistään ja päätelmistään, omien johtopäätöksieni ohella. Aivan loppuun olen tehnyt yhteenvedon koko tästä tutkimuksesta sen prosessista, onnistumisista ja epäonnistumisista sekä mahdollisista jatkosuunnitelmista.

2 TUTKIMUKSEN TAUSTAT

Tässä tutkimuksessa olen tutkinut Joutsan Seudun Pallon junioritoiminnan kehittymistä sekä sitä, miten seura on onnistunut toteuttamassaan nuorisotoiminnassa ja millaisia vaikutuksia sillä on ollut Joutsan alueella. Tutkimukseni aineisto muodostuu JoSePa:n vuosina 1975 – 2014 olevista vuosikertomuksista sekä teemahaastattelusta, mitä käytän tekstini tukena.

Tutkimustapana olen käyttänyt pääosin laadullista tutkimusta. JoSePa:n tulevaisuuden tarkasteluun olen lisäksi tehnyt erillisen sähköpostihaastattelun kahdelle seuratoimijalle. Kvalitatiivinen aineisto, eli aineisto, mitä ei voida muuttaa numeromuotoon (Rantala 2010, 111). Tutkimusaineistoni muodostuu kokonaisuudessaan Joutsan Seudun Pallon vuosikertomuksista ja seurajulkaisuista sekä näistä edellä mainituista teemahaastatteluista.

Tutkimuksen alussa oli tutkimustapa vielä avoinna. Sain kuitenkin ideasta kiinni pian ja aloitin tekemään laadullista tutkimusta, johon pystyin myös yhdistämään kvantitatiivisia piirteitä. Kertoessani nuorisotoiminnasta eri vuosikymmenillä, nostan esiin nuorisotoiminnan määriä seurassa. Numeerisen tiedon esittämiseen löytyy perusta, minkä takia valitsin taulukoiden käytön, jota voidaan hyödyntää tässä tapauksessa ja se helpottaa tekstin ymmärtämistä ja lukemista. Kuitenkin monimuotoista aineistoa pystytään luokittelemaan, vertailemaan ja tulkitsemaan. Aineiston analyysi edellyttää muun muassa tekstin yhä uudelleen lukemista kerta toisensa perään, tutkitun aineiston pohtimista ja sen tulkitsemista. (Rantala 2010, 113.)

Tutkimus on ajankohtainen, koska nuorista ja heidän liikunnastaan tai pikemmin sen puutteesta on paljon erilaisissa uutislähteissä ollut juttuja. Tämän takia haluan tämän tutkimuksen avulla pyrkiä osoittamaan, miten Joutsan Seudun Pallossa nuorisotoiminnan kehittyminen ja sen kehittäminen on auttanut nuoria liikkumaan ja pitämään yllä terveellisiä elämäntapoja, yhtenä muotona esimerkiksi joukkueurheilu. Nämä edellä mainitut osoittavat vaikuttavuutta ja auttavat seuraa kohdentamaan sekä edelleen parantamaan omaa nuorisotoimintaansa.

3 JOSEPA

Tässä luvussa esittelen Joutsan Seudun Pallon seurana ja samalla myös tämän työn tilaajana. Kerron seuran perustamisesta ja siihen liittyneistä asioista sekä seuran pitkästä historiasta. Avaan myös Joutsan Seudun Pallon organisaatiota ja sen rakennetta. JoSePa juhli vuonna 2015 toimintansa 40-vuotista taivalta sen vanhojen seuraaktiivien että myös nykyisten seura-aktiivien kanssa.

3.1 Seuran perustaminen ja historia

JoSePa:n kunniapuheenjohtaja Heikki Kuurneen (2016, 1) mukaan seuran perustaminen lähti liikkeelle lentopalloilijoiden aloitteesta. Joutsalaiset olivat aiemmin pelanneet lentopalloa Joutsan Pommin nimissä useita vuosia. Lentopallon pelaajat eivät saaneet taloudellista tukea pääseuraltaan, minkä seurauksena pelaajat hoitivat itse omat kulunsa. Taustalla oli tuolloin jo käyty tovin myös keskustelua palloilun merkityksestä ja siitä, ettei tälle alueelle löytynyt kiinnostusta jo toiminnassa olleissa seuroissa. Tuolloin pääpaino Joutsassa oli yleisurheilussa, hiihdossa, suunnistuksessa sekä myös auto- ja moottoriurheilussa (mt. 2016, 1-2). Taustalla oli myös lisääntyvä, välillä orastava, kiinnostus piiri- sekä valtakuntatasolla palloilulajeja ja niiden harrastajia kohtaan.

Kaikki tämä johti Joutsan Seudun Pallo Ry:n perustamiseen vuonna 1975. Perustamista auttoi organisaation kuntoon saattaminen sekä mukaan lähteneiden henkilöiden osaaminen sekä vahva kiinnostus palloilulajeihin. Kuurne (2016, 2) kertoo, että

seuran perustaminen meni kohtuullisen hyvin, muttei ongelmitta. Suurimmat vaikeudet kohdistuivat muista kunnan alueen aktiiviseuroista nousseeseen kriittiseen suhtautumiseen uutta seuraa kohtaan. Jotkut jopa ennustivat, ettei seura kestä paria – kolmea vuotta pitempään.

Yhdistys on oikeusministeriön hyväksymä ja sen pääasiallisena tarkoituksena on palloiluharrastuksen tukeminen ja toiminnan eteenpäin vieminen. Toimintansa alussa JoSePa:lla oli toimintaa vain kahdessa lajissa, lentopallossa ja pesäpallossa. Toimintakaudella 1977–1978 mukaan tuli tennis ja tätä seurasi kaudella 1978–1979 jalkapallotoiminta. Sijaintinsa takia JoSePa pelasi jalkapalloa Keski-Suomen aluepiirissä ja muita lajeja Lahden piirissä. (JoSePa 1978–1979, 1.)

Alkuvuosina toimintaa varjostivat eniten taloudelliset kysymykset. Seuran oli keksittävä sekä löydettävä järkeviä tulonhankkimismuotoja. Erityisesti JoSePa:n alkutaipaleella kiinnitettiin huomiota jäsenhankintaan. Jäsenistössä pyrittiin hankkimaan ainajäseniä, joiden hankinta oli etusijalla, koska tällöin syntyi lyhyellä aikavälillä merkittävästi tuloja. Kiinnostus jäsenhankinnassa yllätti silloiset seura-aktiivit myönteisesti. (Kuurne 2016, 2.)

Seuran logo on entisen joutsalaisen opettajan Teuvo Salmisen suunnittelema. Seuran logo on pysynyt samana, mutta väritys on muuttunut vuosikymmenten aikana useaan otteeseen. Logon värit on määritetty johtokunnan päätöksestä tai seuran silloisten peliasujen väritysten mukaisesti sopivaksi. Nykyinen logo on puna-valkoinen. Ensimmäiset seuran värit olivat keltainen ja ruskea, nykyisin seuran väreinä toimivat punainen ja musta (JoSePa seurakäsikirja 2015, 2).

3.2 JoSePa tilaajana

Tämän tutkimuksen tilaajana toimii Joutsan Seudun Pallo Ry, joka on palloilun yleisseura ja se toimii Joutsassa sekä sen lähialueilla. JoSePa:lla on tällä hetkellä pääasiallista kilpailutoimintaa jalkapallossa ja futsalissa. Seuralla on kuitenkin toimintaa

lisäksi lentopallossa, sulkapallossa, pöytätenniksessä ja frisbeegolfissa. Se kuuluu myös Joutsan suurimpien seurojen joukkoon.

Jalkapallossa oli yhteensä lisenssipelaajia vuonna 2015 yli sata ja joukkueita seitsemän, näistä kuusi joukkuetta ovat juniorijoukkueita, kaksi tyttöjen ja neljä poikien, ja nämä käsittävät vajaa sata pelaajaa yhteensä. Futsalissa kilpajoukkueita on yhteensä viisi kappaletta, joista neljä on juniorijoukkueita, kolme poikien ja yksi tyttöjen joukkue. (JoSePa Seurakäsikirja 2015, 2.)

Seuralla on siis paljon nuorisotoimintaa ja suurin osa sen joukkueista onkin junioreista koostuvia, kuten edellä mainittiin. Näiden joukkueiden valmentajat ja joukkueenjohtajat koostuvat usein pelaavien nuorten vanhemmista eli he ovat vapaaehtoisia. Seuralla on palkattu valmennuspäällikkö vuodelle 2015 sekä muille seura-aktiiveille pyritään maksamaan kohtuullista korvausta suoritetusta työstä (JoSePa 2014, 13). Joukkueet osallistuvat normaalin toimintakautensa aikana yleensä ainakin yhteen erilliseen turnaukseen, joka ei kuulu sarjatoimintaan. Varainkeruuta joukkueet tekevät eri tapahtumissa sekä pitämällä kahvioita otteluissa ja nyt tällä kaudella muun muassa lipunmyynnin turvin futsalissa, myös muilla talkootoiminnalla.

Urheiluseura on vahva toimija Joutsan kunnassa ja sillä on erittäin voimakas yhteisön tuki. 2010-luvulla seuran toiminta on myös edistynyt, osin tehdyn tekonurmikentän vuoksi. Tämä kenttä mahdollistaa varhaisemman ulkoharjoittelun jalkapalloilijoille, kuin aiemmin. Aikaisemmin harjoittelu piti suorittaa pienemmällä hiekkakentällä, koska nurmikentälle pääsi pahimmillaan vasta heinäkuun loppupuolella. Tekonurmikenttä on tuonut myös Joutsaan ulkopuolisia kertakäyttäjiä, niin vierasmatkoilla matkanneita veikkausliiga- ja divisioonajoukkueita, kuin myös muita harjoittelevia lähikuntien joukkueita, joilla ei ole omaa mahdollisuutta keväiseen harjoitteluun.

3.3 JoSePa:n organisaatio

Yhdistyslaissa on määrätty, että yhdistyksellä pitää olla hallitus, johon kuuluu vähintään kolme jäsentä (Tienhaara 2012, 42). JoSePa:n hallituksen muodostaa johtokunta, johon kuuluu puheenjohtaja, neljä varsinaista jäsentä ja jaostojen puheenjohtajat (JoSePa 2013, 2). Tämän hetkiseen johtokuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapu-

heenjohtaja, sihteeri, rahastonhoitaja, nettivastaava ja kolme varsinaista jäsentä sekä muut jaostojen yhdyshenkilöt. Heidän tehtävinään on johtaa ja kehittää seuran toimintaa, vastata seuran taloudesta, valita tarvittavat valiokunnat ja työryhmät sekä näiden puheenjohtajat. (JoSePa seurakäsikirja 2015, 4.)

Joutsan Seudun Pallossa on ollut pitkään toiminnassa mukana erilliset toimijat eli lajikohtaiset jaosto-vastaavat. Nämä jaostojen edustajat ovat myös useimmiten edustajina kunkin lajin lajiliitossa. Tämän avulla on pystytty keskittymään tiettyihin asioihin aina omalla alueella, näin myös on onnistuttu pitämään päätöksenteko mahdollisimman yksinkertaisena, minkä suunnitelmien takana on aina päävastuussa oleva jaoston edustaja, jonka ylhäältä löytyy JoSePa:n johtokunta ja heidän kantansa. (JoSePa 2016.)

Organisaatio käsittää myös johtokunnan ja jaostovastaavien lisäksi valmentajat, joukkueenjohtajat, huoltajat, pelaajat ja tietenkin vanhemmat sekä tuomarit että pelinohjaajat. Valmentajien tärkeimpiin tehtäviin kuuluu valmennus- ja harjoitussuunnitelman teko, pelaajien valinnat ja peluutukset, yhteisten pelisääntöjen noudattaminen, pelaajien yksilöllinen kehittyminen sekä siitä, että harjoituksissa on aina ohjaaja paikalla. Joukkueenjohtajien keskeisimmät tehtävät ovat yhteyden pitäminen valmennukseen; seuran ja vanhempien välillä. Näiden joukkueenjohtajien tulee myös olla valmiita laatimaan toimintakertomus sekä – suunnitelma joukkueelle, budjetin ja taloudesta vastaaminen, pelaajien vakuutukset sekä joukkueen muiden juoksevien asioiden hoito. (JoSePa seurakäsikirja 2015, 4-5.)

4 TOIMINNAN KEHITTÄMINEN JA KESKITTÄMINEN

Tässä luvussa esittelen JoSePa:ssa ja sen toiminnassa olleita urheilulajeja eli lajikirjoja. Lajikertomukset on koostettu JoSePa:n toimintakertomuksista vuosilta 1975 – 2014. Joissakin kohdin olen käyttänyt myös kunniapuheenjohtaja Heikki Kuurneen haastattelusta saamiani tietoja tukeakseni tekstiä. Tulen kertomaan myös Joutsan Seudun Pallon seuratoiminnasta yleisellä tasolla sekä tarkemmin. Tämän luvun lopussa kerron siitä, miten seura on keskittänyt toimintaansa tietyille segmenteille ja pyrkinyt aina parantamaan omaa toimintaansa.

4.1 Lajikirjo

Joutsan seudun pallossa on aikojen kuluessa ollut monenlaista toimintaa. Seuran alkuajat painottuivat lentopallon ja pesäpallon pelaamiseen, tällöin seuran toiminnassa oli myös tennis ja 1970-luvun lopussa jalkapallojaostokin perustettiin. Jalkapallolla oli aluksi erittäin vähäiset harrastajamäärät, mutta juniorijoukkueiden mukaanotto nostatti harrastajamääriä ja seura alkoi muotoutumaan uudelleen. Muista lajeista muun muassa jääkiekko ehti olla useamman vuoden lajina JoSePa:n toiminnassa. Sen toiminta alkoi 1980-luvulla ja lajilla oli noin 20 rekisteröityä pelaajaa. Se oli myös yksi nuorisotoiminnan muoto 1990-luvun alussa. Tällöin jääkiekkoa pelasivat juurikin nuoret (n. 15 v.) ja nuoret aikuiset. (JoSePa 1975 – 1993.)

Seurassa harrastettiin myös niin sanottua ”Kaukkista” eli kaukalopalloa. Kaukalopalloon ei seurasta saatu joukkuetta, mutta sen sijaan erittäin viriävää puulaakitoimintaa järjestyi alueelle. 1990-luvulla pyöritettiin seuran toiminnassa mukana myös koripalloa. Tämä oli erityisesti nuorilla suosittua ja varsinkin tyttöjen puolella. Vuonna 2008 seuratoimintaan otettiin aluksi kokeiluun salijalkapallo, eli futsal. Tätä pidettiin erityisen hyvänä jalkapalloilijoiden talviharjoittelumuotona, erityisesti teknisten puoltensa vuoksi. Lajista tulikin sitten tämän päivän vallitsevin laji jalkapallon ohella Joutsan seudun alueella. Viime vuoden 2015 puolella mukaan liitettiin uutena lajina frisbeegolf, jonka toimintaa vasta käynnistellään seurassa kuluvan vuoden aikana. (JoSePa 1994 – 2014.)

Lentopallo

Syy, minkä takia Joutsan Seudun Pallo sai alkunsa. Lentopalloilijat tahtoivat paremman tuen toiminnalleen ja huomasivat että alueella oli muillakin kiinnostusta pallopelejä kohtaan (Kuurne 2016, 1). JoSePa on tunnettu lentopallostaan. JoSePa:lla on ollut joukkue myös naisissa, mutta pitempiaikainen edustus on miesten joukkueella. Seuralla on ollut menestysvuosia kuin myös heikompia vuosia. Toiminta on tällä hetkellä tauolla, saattaa palata seuratoimintaan kunhan saavat pelaajia lisää. Harrastajia ja entisiä pelaajia Joutsan alueella on paljon, niin naisissa kuin miehissä mitattuna.

Pesäpallo

Toinen seuran alkuperäislajeista *pesäpallo* oli mukana aivan alusta saakka. Pesäpallotoimintaa oli Joutsan Seudun Pallossa vuodesta 1975 aina 2000-luvulle saakka, jolloin toiminta seurassa alkoi hiipua ja loppui sitten 2000-luvun alussa kokonaan. Seurassa niin sanottuja kultavuosia vietettiin seuran ensimmäisten kymmenen vuoden aikana useamman joukkueen voimin. Puulaakitoiminta pesäpallossa oli alusta saakka erittäin suosittua, muun muassa puulaakijärjestelmä luotiin yritysten mukaan. Jolloin eri yritysten joukkueet pelasivat kunnassa toisia yrityksiä vastaan ja niin edelleen, siten saatiin selville Joutsan paras pesäpallotyöporukka. Tätä toimintaa järjestettiin pitkään ja se oli erittäin suosittua ja yhteisöllistä tekemistä. Kun aikuisissa alkoi näkyä pelaajien määrien hiipuminen, niin kuitenkin 1990-luvulla erityisesti nuoret kiinnostuivat kansallislajista. Nuoria pesäpalloilijoita osallistui Joutsan Seudun Pallon järjestämiin Pesiskouluihin sankoin määrin, kun parhaimmillaan toimintaan osallistui yli 100 nuorta (JoSePa 1995 – 1999.)

Tennis

Tennikseen oli jo innostuneita lajin harrastajia 1970-luvulta saakka. Tennis tuli virallisenä lajina seuratoimintaan toimintavuonna 1977–78. Kilpatoimintaa ei juurikaan lajissa ollut, mutta seuran omiin mestaruusturnauksiin pelaajia riitti. Tenniksen harrastamista paikkakunnalla on pitkään vaikeuttanut pienpalloilualueen pinnoitteen erittäin heikko kunto, mutta pari vuotta sitten kunta teki paikalle uuden pinnoitteen ja nykyään aktiiviset lajin harrastajat voivat taas pelata alueella kesäisin. (JoSePa 1975 – 1980.)

Jalkapallo

Jalkapallo tuli mukaan seuran toimintaan 1970-luvun lopulla jalkapallojaoston perustamisen myötä. Aluksi lajilla oli vähäiset harrastajamäärät, mutta seuran asemoinnin ja uudelleen järjestämisen kautta nuorten mukaan ottaminen auttoi lisäämään jalkapallon pelaamisen kiinnostusta seuran sisällä kuin myös paikkakunnan ympäristössä. Nuorisoon kohdistunut palloilutoiminta osoittautui seurassa oikeaksi ratkaisuksi. Jalkapalloilijoiden määrät alkoivat kasvaa jalkapallokoulujen ja juniorijoukkueiden myötä. Seuran toiminta linkittyi enemmän nuorisotoimintaan, mitä se pystyi suorittamaan muun muassa jalkapallotoimintansa avulla. Vielä 2000-luvullakin se on erittäin suosittu.

tu laji ja tällä hetkellä JoSePa:n toinen päälaji, missä kilpailutoiminnassa on mukana useita juniorijoukkueita sekä miesten edustusjoukkue. (JoSePa 1979–2014.)

Sulkaopallo

Sulkaopallo juurtui hetkessä seuratoimintaan ja se on edelleenkin seuran toiminnassa mukana. Joutsan Seudun Pallolla ei kuitenkaan ollut mahdollisuuksia paikkakunnan huonojen saliolosuhteiden vuoksi järjestää kilpailutoimintaa, mutta lajissa mukana olleita aktiiveja on joitakin nähty myös kilpailemassa lajissa. Sulkaopalloon liittyvä kiinnostus on paikkakunnalla pysynyt edelleen voimissaan. Vielä 1990-luvulla ja 2000-luvun alussa Joutsan alueen sisäliikuntasalit soveltuivat huonosti sulkaopallon pelamiseen (JoSePa 1997–98), mutta Joutsan liikuntahallin rakentamisen myötä vuonna 2007, ovat lajin harrastamismahdollisuudet parantuneet ja sulkaopalloa käy pelaamassa viikoittain noin tusinan verran lyöjiä edelleen.

Jääkiekko

Jääkiekko tuli mukaan seuran toimintaan 1980-luvulla. Sen toiminta kohdistui käytännössä vain junioreihin, jotka pelasivat muun muassa ystävyysotteluita. Lajilla oli noin kaksikymmentä rekisteröityä pelaajaa seurassa. (JoSePa 1984 – 1985, 11.) Toiminta jatkui aina 90-luvun puolelle, kunnes se pikkuhiljaa hiipui harrastajamäärien ja ohjaajien vähenemisen myötä kokonaan pois.

Kaukalopallo

Kaukalopallo tuli mukaan lajeihin niin ikään 1980-luvulla. Sitä harjoitettiin enimmäkseen kuntoilumielessä (JoSePa 1984–1985). Siitä ilmeisesti pidettiin, sillä se jäi paikkakunnalle pitemmäksi aikaa, kilpajoukkuetta siinä lajissa ei ollut, mutta puulaakitoimintaa sitäkin vastoin paljon. Puulaakitoiminta keräsi vuosituhannen lopussa edelleen paljon joukkueita niin nuorten kuin aikuistenkin sarjoihin.

Koripallo

Koripalloa pidettiin seuran lajina jonkin aikaa. Käytännössä tämä käsitti nuorille suunnattua Koriskerhoa ja siihen liittyvää toimintaa eikä niinkään kilpailutoimintaa. Kuitenkin yksittäisiä otteluita saatiin seuran kautta järjestettyä erilaisiin turnauksiin, mistä nuoret saivat hyviä kokemuksia. 1990-luvulla sen toimintaan panostettiin ja saatiinkin monia nuoria aktiiviseksi lajin suhteen. Koriskerhot pyörivät jonkin aikaa ja

niiden suosio oli erityisesti tyttöjen puolella. Tällöin järjestettiin naapuriseura Tammijärven Tammea vastaan harjoitusotteluita, minkä avulla nuoret saivat kokemusta sekä tietoa omasta kehitymisestään lajin suhteen. 2000-luvulla koripallotoiminta hiipui kokonaan pois toiminnasta. (JoSePa 1995 – 2004.)

Futsal

Futsal tuli seuran toimintaan mukaan kaudella 2007 – 2008. Ensimmäisenä futsalin saloihin tutustui JoSePa:n tyttöjen juniorijoukkue, jonka jälkeen muut joukkueet seurasivat vanavedessä. Kun uusi halli valmistui 2007, mahdollisti se aivan erilaisen harjoittelumahdollisuuden jalkapalloilijoille talviolosuhteisiin. Nyt, usean vuoden toiminnan jälkeen lajissa on kehitytty ja menty selvästi eteenpäin ihan seurana kuin myös yhteisönä. Junioreissa on saavutettu mestaruuksia eri ikäluokissa ja miesten edustusjoukkue pelaa tällä hetkellä Futsal-ykkösdivisioonassa, eli Suomen toiseksi korkeimmalla sarjatasolla, mikä on Joutsan kokoiselta paikkakunnalta hieno saavutus. Miesten joukkueen tai nyt joukkueiden kautta on myös pyritty nostamaan lupaavimpia junioreita mukaan niin sanotusti ”rinkiin”, jotta hekin saisivat kokemusta kovemmista peleistä. Futsal ja sen mukana tuoma menestys ovat myös vahvistaneet yhteisöä ja seuran kotipeleissä käykin aina 70 katsojasta 120 katsojaan, joskus enemmänkin. (JoSePa 2006 – 2014.)

Frisbeegolf

Frisbeegolf otettiin seuratoimintaan mukaan uutena lajina vuonna 2015. Toimintaa on käynnistetty vuonna 2016 muun muassa mieltien, kuinka seura voi parhaiten tavoittaa lajia harrastavia ihmisiä ja houkutella heitä seuran jäseniksi sekä myös sitä, miten toimintaa tullaan kehittämään alueella. Aiemmin frisbeegolfia on harrastettu ilman seuran tukea, vapaaehtoisten toimijoiden voimin usean vuoden ajan.

4.2 Seuratoiminta

Seuratoiminta on monivivahteista ja vaiherikasta. Ensinnäkin urheiluseuran johtaminen ja sen kehittäminen vaatii taitoa. Seuratoiminnan hallintoa mitataan selkeydellä ja sillä, että kaikki ovat kartalla missä mennään. Jokainen tietää, mitä jokainen tekee ja sen kenelle kuuluu mikäkin toimialue seurassa ja sen hallituksessa sekä hallinnoimissa. Seuratoiminta muodostuu monen yksilön summasta, kukaan ei koskaan

osaa kaikkia asioita yksin, vaan tähän vaaditaan yhteisöä. Tukea tällaisen onnistuneen toiminnan takaamiseen löytyy portaittain. Kunta luo tien perustoiminnalle ja toimii usein kumppanina seuran järjestämissä tapahtumissa. Tarvittaessa seuran toiminta-alueeseen kuuluva lajiliitto voi auttaa sekä tukea seuraa kohdistuneen lajin kanssa. Aluejärjestöt auttavat kohdentamaan ongelmakohtat sekä kehittämään ratkaisuja näiden poistamiseen. Lisäksi seuratoiminnan kehittämiseen löytyy myös erillisiä koulutuksia sekä itse kehittämiseen on mahdollista hakea tukea. (Sport.fi 2016.)

Pienillä paikkakunnilla mielekäs seuratoiminta korostuu entisestään. Seuralle tulee myös paineita, koska toiminta on pidettävä joka vuosi mahdollisimman mielenkiintoisena, jotta yhdistyksen piirissä olisi mahdollisimman paljon lajien harrastajia ja pelaajia. Nämä seikat taas korostuvat siinä vaiheessa, kun kunnassa jaetaan avustuksia, avustukset jakautuvat suunnilleen tavoitteellisuuden, jäsenmäärään suhteutetun seuratoiminnan aktiivisuuden ja mahdollisen menestyksen kautta tuomien apujen mukaisesti. Tämänkin vuoksi seuratoimintaa pyritään kehittämään ja jäsenmääriä kasvattamaan. (Kuurne 2016, 1-3.)

Kuurneen (2016, 6) mukaan Joutsan kunta on aina tukenut ja tukee edelleen hyvin liikuntakulttuuria. Vapaa-aikalautakunnan jaettavat seurojen perus- ja kohdeavustukset ovat olleet tärkeä apu seuratoiminnalle ja sen jatkuvuuden turvaamiselle sekä seurassa tapahtuvalle vapaaehtoistyölle. Näissä JoSePa:n kokonaisuus ja laajuus on noteerattu sekä sen toiminnan painottuminen nuorisotoimintaan ja sen kasvatukselliseen toimintaan on huomioitu hyvin.

Seuratoiminnassa JoSePa:lla on aina ollut vahvuutena ja on edelleenkin paikallisuus. Se on näkynyt niin sponsoreissa kuin myös varainkeruussa ja ns. katukuvassa; JoSePa:n väreihin pukeutuneina nuorina ja pelien mainoskyltteinä tai julisteina.

4.3 Toiminnan keskittäminen

Toiminnan keskittämiseen tarvitaan toimintastrategian määrittämistä. Johtokunnalla on seuran sisällä oma visionsa, mihin suuntaan he haluavat seuraa viedä lyhyellä sekä pitkällä tähtäimellä. Jotta visiosta tulisi totta, pitää seuran päättää mitkä ovat ne

painopisteet sekä toiminnan alueet, mitkä mahdollistavat tämän toteutumisen. (Kuokkanen & kumpp. 2007, 16.)

JoSePan toiminnan keskittäminen on havaittavissa oleva ilmiö. Perustamisvuodesta aina 80-luvun loppuun seuran keskeisimmät toiminnot olivat pesäpallon ja lentopallon parissa. 1980-luvun loppupuolella jalkapallo alkoi nousta harrastajamäärissä. Jo 1990-luvulla päätään nostivat myös jääkiekko sekä kaukalopallo, kuin myös jalkapallo. Jalkapallosta tulikin erittäin suosittu. 90-luvun puolivälissä pesäpallotoiminta oli vielä vireää, mutta se loppui 2000-luvulle siirryttäessä lähes kokonaan. Sittemmin toiminta on enemmän keskittynyt lentopallon ja jalkapallon ympärille aina näihin päiviin saakka. Tänä vuonna lentopallojoukkue jäi ensimmäistä kertaa pois sarjasta ja nyt aktiivisina lajeina ovat futsal ja jalkapallo. Tässä voi olla havaittavissa muutosta lajeihin keskittämisessä. (JoSePa 1978 – 2008.)

Seuraavien vuosien toimintastrategiat määrittävät sen, mitkä lajit tulevat olemaan jatkossakin seuran toiminnan keskiössä. Menestyksensä puolesta ainakin futsal on siinä sekä jalkapallo, koska siinä on niin paljon junioreita mukana toiminnassa ja sen pyörittäminen on mahdollista lukuisten vapaaehtoisten avulla. Tulevaisuudessa mahdollisesti 1-2 lajia nousee vielä tähän rinnalle, kun mietitään mihin toiminnan tulisi keskittyä esimerkiksi seuraavan viiden vuoden aikana.

5 NUORISOTOIMINTA

Nuorisotoimintaa ja nuorisotyötä tehdään Suomessa erittäin paljon ja monin eri tavoin. Pää tavoitteena on kuitenkin tukea nuoren kasvua ja pyrkiä antamaan nuorelle mahdollisuudet, että hän jonain päivänä pystyy itsenäistymään. Urheiluseuroissa ja yhdistyksissä nuoria yritetään aktivoida jo varhaisessa vaiheessa seuratoiminnassa mukanaoloon ja sitä kautta aktiiviseen kansalaisuuteen ja vapaaehtoistyöhön. Tätä esiintyy esimerkiksi seuran sisäisissä ohjaustilanteissa sekä muissakin ohjauksissa, mitä nuori saattaa tehdä koulumaailmassa tai vapaa-ajallaan. Näiden erilaisten harjoitteiden avulla, joita voidaan toteuttaa jonkin tietyn lajin yhteydessä, voivat kantautua nuoren tulevaisuuteen ja auttaa häntä selviytymään tulevissa haasteissa paremmin. He voivat siis saada lisää itseluottamusta, vahvistua ja tuntea kuuluvansa jo-

honkin isompaan yhteisöön. Näiden edellä mainittujen tilanteiden kautta nuori voi oppia sellaisia asioita, mitä hän tulee tarvitsemaan esimerkiksi tulevaisuudessa työelämässä. (JHL 2013, 10–11.)

Tässä luvussa käsittelen seuran junioritoimintaa ja nuoriin keskittymistä. Kerron myös Joutsan seudun pallon opettamista arvoista ja nuorten kasvattamiseen sekä siitä kuinka seurassa pyritään luomaan heti alusta saakka jatkumo, jotta junioripelaajat saadaan pysymään seurassa aina aikuisiälle saakka.

5.1 Junioritoiminnan käynnistäminen

JoSePa:ssa oli jo toiminnan käynnistyessä toimintakaudella 1975 – 1976 puhetta siitä, että pikkuhiljaa tullaan ottamaan nuorisotoimintaa myös mukaan seuraan, ensiksi pyrittiin kuitenkin saamaan itse seuran toiminta käyntiin (Kuurne 2016, 1). Jal-kapallossa erityisesti junioritoimintaa lisättiin merkittävästi vuodesta 1979 lähtien, koska Suomen valtakunnallisella urheiluliitolla (SVUL) oli projekti, minkä päätarkoituksena oli lisätä lasten ja nuorten liikkumista sekä edistää liikunnan harrastamista. Siksi myös Joutsan Seudun Pallossa ryhdyttiin toimeen, jotta seura saavuttaisi tämän tavoitteen. (JoSePa 1979 – 1980, 20.)

Kunnan nuorisotoimessa oli nuorisosihteerin kautta nuorille suunnattua toimintaa, tästä tarjonnasta kuitenkin uupuivat kaikki palloilulajit, joita JoSePa pystyi tarjoamaan. Näin käynnistettiin nuorisotoiminta seurassa, perustamalla juniorijaosto, jolla pystyttiin kohdistamaan toimintaa paremmin nuorison suuntaan. 1980-luvulla käynnistynyt toiminta osoittautui pian oikeaksi suunnaksi ja täten seura oli jo saavuttanut vahvan aseman sekä sen toimintaa arvostettiin ja siihen uskottiin. Aluksi toimintaan kuului vain jalkapallokoulut ja muutamat juniorijoukkueet, mutta ajan kanssa nämä ryhmät alkoivat kasvaa ja uusia ryhmiä piti pystyttää halukkaille. Pesäpallon kautta myös harrastajien määrä alkoi kasvaa siinä, lähinnä tyttö- ja naisjoukkueiden menestymisen myötä. (Kuurne 2016, 1-3.)

Haasteita junioritoimintaan tuotti kilpatoimintaan sitoutuminen. Monia kiinnosti pelata, muttei matkustaa vieraspeleihin. Tuolloin seuran piti hakea apua muilta ympärillä olleilta seuroilta. Myös kunnan alueen liikuntapaikkojen kunnostukset lisäsivät harras-

tajien määrää muun muassa pesäpallossa. Kilpatoimintaan liittynyttä sitoutumattomuutta pyrittiin karsimaan vanhempien avulla, oli saatava nuoret vanhemmat seura-toimintaan mukaan ja aktiivisesti lajiharrastukseen. (Kuurne 2016, 3.)

5.2 Nuoriin keskittyminen

Seurassa on aina otettu nuoret huomioon ja heille alettiin melkein heti toiminnan alet-tua järjestää toimintaa mm. pesäpallon ja lentopallon parissa. Varsinainen keskittyminen nuoriin tapahtui 1980-luvulla kun JoSePalla oli juniorijoukkueita niin pesäpallossa, jalkapallossa, kuin myös harrastejoukkue lentopallossa. Seurassa linjattiin selvästi nuorten tärkeys ja seuran toiminnan takaaminen tulevaisuudessa sekä se, että tämä on mahdollista hyvän ja perinpohjaisen juniorityön ja kasvatuksen kautta. Tärkeää oli myös opettaa nuorisolle arvoja ja tapoja, mitä he pystyvät myöhemmin elämissään hyödyntämään. (JoSePa 1980–1984.)

Nuorten ohjaajiksi valikoitui ensiksi heidän omia vanhempiaan ja muita nuoria aikuisia, tällä pyrittiin siihen että nuoret samaistuisivat paremmin ja oppisivat ripeämmin asioita, kun ikäero heidän ja ohjaajan välillä ei olisi niin suuri, kuin aiemmin oli ollut. Nämä ohjaajat ovat omalla panostuksellaan auttaneet muodostamaan nuorille käsitkset hyvistä ja huonoista tavoista, arvomaailmoista sekä erilaisista kasvatukseen liittyvistä teemoista. Ohjaajat ovat myös omalla toiminnallaan edesauttaneet siinä, että heidän ohjaamistaan nuorista tulee joskus seuraavia ohjaajia heidän jälkeensä. (JoSePa 1983–1984, 6.)

JoSePa:ssa tapahtui 1990-luvulla seuratoiminnassa suunnanmuutos kohti nuoriso-toimintaa ja laadukkaampaa kilpailutoimintaa. Alkuaikojen puulaakitoiminta väistyi ja tilalle luotiin kilpailukykyisempi seuratoimintamalli, jonka avulla pyrittiin lisäämään nuorten ja heidän vanhempiensa saamista saman harrastuksen pariin sekä tällöin huomattiin se, että nuoren aktiivinen toiminta voi toimia osana kasvatuksellista toimintaa. Tämä voi myös onnistuessaan saattaa yhteen perheitä eri sukupolvien välillä ja samalla antaa yhdessäolon ja tekemisen kautta nuorelle tukea kasvussaan. (Kuurne 2016, 3-5.)

5.3 Kasvatus ja arvot

Ohjaajan tehtäviin urheiluseurassa kuuluu, varsinkin nuorille, ohjaajan oman arvomaailman ja kasvatuksellisten asioiden opettaminen. Kasvatukseen luetaan kaikki se toiminta, jonka avulla ohjaaja pyrkii vaikuttamaan nuoreen. Aluksi ohjaaja ottaa vastuun lapsen tai nuoren asioista, mutta ajan kuluessa hän siirtää vastuuta nuorelle itselleen. Tällä tavoin pyritään opettamaan nuorille arvoja ja keinoja selviytymään elämässään itsenäisesti. (MLL 2016.)

Seurassa on kautta aikojen pyritty opettamaan nuorille arvoja, joita he voivat hyödyntää omassa elämässään. Usein ohjaajat ovat myös olleet pääasiassa aikuisia, joten ohjaukseen on helposti tullut myös kasvatuksellisia piirteitä, mikä on myös edesauttanut nuorten arvomaailman muodostumisessa. Tämän takia JoSePa on ollut erittäin merkittävässä asemassa seurassa olleiden nuorten elämässä.

JoSePa toimintasuunnitelma (1979, 20):

”Joutsan Seudun Pallo ry:n tavoitteena on edelleenkin jäsentensä ruumiillisen kunnon ja henkisen vireyden kehittäminen ja ylläpitämisen avulla kasvattaa heistä työkykyisiä ja henkisten ominaisuuksiensa puolesta yhteiskunnalle hyödyllisiä kansalaisia, tarjota heille terveitä vapaa-ajan harrastusmahdollisuuksia sekä edistää muutenkin toiminta-alueellaan seuran tarkoituksenmukaista toimintaa.”

Joutsan Seudun Pallossa on siis ihan alusta alkaen ollut tavoitteena taata sen jäsenille terveyden ylläpitäminen ja kehittäminen, unohtamatta heidän henkisten ominaisuuksiensa ylläpitoa. Tämä tavoite ei ole koko toiminnan aikana muuttunut, vaan sitä vaalitaan vielä edelleenkin. JoSePa on onnistunut tehtävässään hyvin. Sen asema on vain vuosien saatossa vahvistunut paikkakunnalla ja nykyisin se on Joutsan kahden suurimman seuran joukossa.

Aktiivinen seuratoiminta on yksi keskeinen osa kolmannen sektorin toimintaa. Sen tarve ja merkitys on vain kasvanut yhteiskunnan muuttuessa talouden kautta sekä julkisen sektorin vaikeuksien kautta. Seurassa nuori saadaan pysymään hyvän ja terveellisen harrastuksen parissa ja yhteiseloä sekä yhteistyötä perhekokonaisuuden osalta voidaan jatkaa vahvalta pohjalta – yhdessä tekemisen avulla. Kasvatuksellisen merkityksen osuus korostuu myös hyvin pyörivässä sekä hoidetussa seuratoiminnas-

sa. Julkisen sektorin huolehdittavaksi jää suorituspaikkojen huolen- ja kunnossapito, käyttöaste pyörii jatkossa entistä vahvemmin seuratoiminnan kautta. (Kuurne 2016, 6.)

5.4 Jatkumon luominen

Seurassa jatkumon luominen on erittäin tärkeää. Varsinkin pienillä paikkakunnilla tämä korostuu entisestään, koska lapsia ja nuoria on usein vähän. Siksi seuralla on erittäin suuri vaikutus siihen, minkälaisen kuvan nuorille antavat. JoSePa:ssa on usein aivan pienistä taaperoista aina miehiin saakka pelaajia. Osa pelaajista pelaa harrastesarjoissa ja osa taasen kilpasarjoissa. Jatkumon luomista tapahtuu jo siitä hetkestä saakka, kun nuori tulee ensimmäistä kertaa esimerkiksi jalkapallokouluun. Tämän perehdyttämisen kautta pyritään sitomaan tai pikemminkin houkuttelemaan lapsi seuran toimintaan. Usein tässä myös onnistutaan, koska tekemisestä tehdään mielekästä ja hauskaa.

Tietyissä tapauksissa joudutaan tekemään kompromisseja nuorten kanssa. Voi olla ettei esimerkiksi tiettyyn ikäluokkaan pystytä luomaan joukkuetta, tällöin yhdistyksen on tehtävä erilaisia päätöksiä, milloin yhdistetään useampia ikäluokkia uusiksi joukkueiksi. Monesti on myös tehty niin, että nuoremmat, joita on enemmän, ovat pelanneet parhaimmillaan kaksikin ikävuotta vanhemmissa. Silloin nuorille tulee näytön paikka, kuin myös kasvun paikka kuinka pärjätä itseään kehittyneempien ja luultavasti vahvempien kanssa samoissa peleissä.

Tutkiessani seuran toimintakertomuksia eri vuosilta, huomasin monesti saman asian toistuneen. Ensiksi henkilöt ovat mukana seuran toiminnassa, usein junioreista asti ja sitten heitä nostetaan apuohjaajiksi yläkouluikäisinä. Lopulta heidän toivotaan jatkavan aikuisiällä vapaaehtoistyötä seuran ohjaajina ja mahdollisesti jopa seuran hallituksen jäseninä. Monet 1980- ja 1990-luvuilla seura-aktiiveina urheilleet, ovat nyt JoSePa:n hallituksessa ja johtokunnassa tai lajijaostojen edustajina. Jatkumo on myös heidän kohdallaan onnistunut, sillä näiden toimihenkilöiden omaa jälkikasvua on mukana seuran toiminnassa ja ovat olleet ihan pienestä saakka. Näin luodaan uusia toimijoita pienestä pitäen, pitkän tähtäimen ja suunnitelmien avulla.

6 NUORISOTOIMINTA ERI VUOSIKYMMENILLÄ

Tässä luvussa tutkin Joutsan Seudun Pallon nuorisotoimintaa seuran perustamisesta tähän hetkeen saakka. Olen koonnut vuosikymmenten toiminnat omiin osiinsa, jotta tietojen luku on mahdollisimman selkeä. Huomioitavaa kuitenkin on, että tähdellä merkityt luvut taulukoissa ovat erittäin karkeita arvioita nuorten jäsenmääristä, sillä niitä ei ole ilmoitettu erikseen vuosikertomuksissa. Näissä tapauksissa on pystytty vain laskemaan ne nuoret, jotka ovat osallistuneet omassa ikäluokassaan kilpaurheiluun ja on sisällytetty toimintakertomuksen joukkuekohtaisiin tietoihin. Joissakin kohdissa olen joutunut vetämään viivan vuoden päälle, koska toimintakertomuksesta ei ole selvinnyt pelaajien lukumäärää. Olen myös joutunut tekemään kompromisseja 2000-luvun nuorisotoiminnan lukumäärien suhteen. Tästä viimeisestä 14-vuodesta ei ole taulukkoja, vaan niistä on omat arvioni, jotka perustuvat tämän tutkimuksen aikana esiin tulleisiin tietoihin ja yleiseen tietämykseen.

Tekstissä on myös mainitut ”Pesiskoulu” ja ”Koriskerho” ovat tarkoituksella kirjoitettu edellä mainituissa muodoissaan, koska ne kuuluivat seuratoimintaan ja ovat virallisesti säädettyjä nimiä toiminnalle tuolloin.

6.1 1970-luku

Suomen liikunnasta ja sen historiasta on pidetty vuonna 1971 puhe, jonka pitäjänä toimi Suomen presidentti Urho Kekkonen. Tätä puhetta pidetään Suomen urheiluhistorian kuuluisimpana. Puheen tyyli ja sen saama palaute peilasi hyvin sen aikaista keskusteluilmapiiriä. Puheessaan presidentti Kekkonen korosti urheilun suurta merkitystä yhteiskunnan osana sekä sitä, että ”julkisella vallalla oli oikeus ja velvollisuus ohjata tämänkin yhteiskuntapolitiikan erityislohkon kehitystä.” (Kokkonen 2013, 64.)

Suomalaisessa liikuntakulttuurissa elettiin kasvun aikaa 1970-luvulla. Tätä vauhdittivat aikuisväestön harrastama kuntoliikunta sekä lasten ja nuorten liikunta, mikä muuttui aikaisempaa järjestelmällisemmäksi ja siten myös ohjatummaxi toiminnaksi. Näin myös kilpa- ja huippu-urheilussa, missä korostuivat valmennuksen järjestelmällisyys sekä asiantuntijuus. Liikuntamahdollisuudet kohentuivat myös 1970-luvulla, jolloin valtio ja kunnat suuntasivat enemmän varojaan rakentamiseen kuin aiemmin.

Tällöin pyrittiin kehittämään ja vahvistamaan yhteiskunnan uskoa liikunnasta myönteisesti muokkaavana voimana. Nämä kaikki tulokset yhdistyivät vuoden 1979 hyväksytyssä liikuntalaissa. (Kokkonen 2013, 21.)

Joutsassa palloiluseuran toiminta alkoi vuonna 1975. Tällöin seura oli pesäpallon ja lentopallon erikoisseura ja Joutsan Seudun Pallo kuului molempiin lajiliittoihin. Junioritoiminta käynnistettiin hetimiten toisella toimintakaudella. 70-luvulla Joutsassa toimi ainoastaan Joutsan Pommi, joka oli erikoistunut yleisurheiluun ja talvilajeihin. (Kuurne 2016, 1). Aluksi jäsenet muodostuivat pitkään samoja lajeja harrastaneiden kaverien muodostamasta yhteisöstä. Paikkakunnalla oli myös paljon erilaisia talkooporukoita ja muita toimijoita, joita pyrittiin heti saamaan mukaan seuran toimintaan.

Uusia jäseniä seura hankki vuosikertomuksen (1979–1980, 4) mukaan erilaisten tempausten kautta sekä myös kilpailutoiminnan yhteyksissä. JoSePa:n ensimmäisten viiden vuoden aikana seuran junioritoiminta kasvoi vuoden 1976 aloittaneista vuoteen 1979, jolloin nuoria oli toiminnassa mukana 105 henkeä. Toimintakaudella 1978 – 1979 jäseniä seuralla oli yhteensä 244 ja kyseessä olivat virallisesti jäsenmaksun maksaneet. Dokumentoinnista kävi myös ilmi, että todellisuudessa jäsenistö hipoi 400 rajapyykkiä, koska jäsenmaksut maksettiin myöhemmin samana vuonna kun vuosikertomus ilmestyi. (JoSePa 1978–1979, 2-3.)

Kuten toimintakertomuksesta (1979–1980, 3) käy ilmi, niin seurasta erityisen teki se, että se oli heti sen toiminnan alusta saakka saanut vahvan yhteisön tuen paikkakunnalla. Tämä näkyi seuralle tapahtuneina peliasulahjoituksina sekä puulaakien palkintolahjoituksina. Pesäpallossa oli nuorten tyttöjen joukkue, joka ei pystynyt osallistumaan sarjaan sen takia, ettei piiristä löytynyt vastustajaa heille. Tyttöjen 17-vuotiaiden joukkue osallistui sarjaan ja voitti piirin mestaruuden tuona vuonna. Alle 17-vuotiaat pojat osallistuivat myös sarjaan, mutta joutuivat luovuttamaan sarjapaikkansa kesken kauden pelaajien vähyyden vuoksi. (JoSePa 1978, 10–11.)

Seuran toimintavuotena 1979 – 1980 tapahtui paljon urheilun ja nuorisotoiminnan saralla. Seurassa käynnistyi jalkapallotoiminta virallisesti. Toki jalkapalloa oli pelattu jo aiemminkin, mutta nyt siitä tehtiin osa virallista seuratoimintaa. Jalkapallotoiminta keskittyi tuolloin C-junioreihin, jotka pelasivat Keski-Suomen piirissä. Tavan mukaan

joukkueet eivät aina pelanneet oikeissa sarjoissa ja niin oli käynyt tässäkin tapauksessa, koska toimintakertomuksen (JoSePa 1979 – 1980, 14) mukaan ikänsä puolesta joukkue olisi voinut edustaa D-sarjassakin. Ensimmäisellä sarjakaudellaan jalkapallojoukkue sijoittui viimeiseksi sarjassaan. (mt. 14.)

Seuraavasta taulukosta selviää, että perustamisvuodesta eteenpäin nuorten määrät ovat olleet tasaisessa kasvussa ensimmäisten viiden toimintakauden aikana. Monia seurassa mukana olleita vanhempia ja nuoria vanhempia houkuteltiin mukaan seuran toimintaan ja heitä pyydettiin myös liittyessään seuran jäseniksi liittämään jälkikasvuun seuran jäsenistöön.

Taulukko 1. Nuorisotoiminta seurassa 1970-luvulla.

	Nuorten määrä yhteensä
1975 (perustamisvuosi)	-
1976	30*
1977	50*
1978	81
1979	105

Kokkonen (2013, 60) kertoo, että lasten ja nuorten järjestetty liikunta laajeni nopeasti 1970-luvulla. Tähän vaikutti osittain myös liikuntapaikkojen kasvu ja uusien paikkojen aktiivinen rakentaminen. Tämä helpotti seurojen toiminnan järjestämistä paremmissa olosuhteissa. Aluksi 1970-luvulla lasten ja nuorten urheilun mielekkyys kyseenalaistettiin. Tuolloin epäiltiin, että kilpailullisuus syrjäyttäisi leikin. Nuorten joukkueurheilun yksipuolisuuden, haudanvakavuuden ja systemaattisuuden pelättiin tappavan pienen urheilijan ilon ja innon, mitä monipuolinen liikunta parhaimmillaan tarjoaa. (Kokkonen 2013, 60.)

Muuta 1970-luvulta

Suomen Pesäpalloliitto käynnisti vuonna 1979 ns. *Tenavaprojektin*, minkä seurauksena Joutsassakin aloitettiin tenavajoukkueiden muodostaminen ja harjoittelu täydellä teholla. Tälle joukkueelle löytyi paljon innokkaita lapsia ja kysyntää paikkakunnalta, sillä ensimmäisissä harjoituksissa oli jopa 40 lasta. Lapsissa pojat pelasivat kaksi ottelua, voittaen molemmat. Imatralla olleeseen suurleiriin osallistui seurasta E-

pojista muodostettu joukkue, mikä edusti koko silloisen SVUL:n (nyk. SUL) Lahden piiriä. (JoSePa 1979–1980, 11.)

6.2 1980-luku

Suomessa 1980-luvulla liikunnan määritelmät muuttuivat, tällöin elettiin kiihtyvän muutoksen aikaa liikuntakulttuurissa. Tällä vuosikymmenellä suomalaisten liikunnassa korostuivat erityisesti elämykset. Elämyksiä ja itseilmaisua haettiin nyt liikunnasta tai sen avulla. Merkittävimpiä eroja 1970-lukuun aiheuttivat suurimmillaan oleva julkisen liikuntahallinnon vaikutusvalta. Myös vuoden 1979 laadittu liikuntalaki oli astunut voimaan 1980-luvulla. Se nosti liikunnan saamaa valtiontukea ja kunnat kohdensivat paljon liikuntaan varojaan. Suomen muuttuminen kulutusyhteiskunnaksi koski myös liikuntakulttuuria. Kilpaurheilun rahatalous muuttui julkisemmaksi ja laajeni. Samalla järjestäytyneestä liikunnasta tuli monimuotoisempaa ja – tasoisempaa. Elitistien yksinoikeutena pidetyistä lajeista yhä useampi oli kansan ulottuvilla ja tarjolle saatiin jatkuvasti uusia harrastus- ja harjoittelumuotoja. Urheiluseuroista riippumatta muun muassa tenniksestä ja monista muista lajeista tuli suosikkiliikuntalajeja ja niiden harrastajamäärät kasvoivat vuosi vuodelta. Tämä ei kuitenkaan lisännyt harrastusmääriä, vaan ne pysyivät 1970-luvun tasolla. (Kokkonen 2013, 73–74.)

Seurassa tapahtui 1980-luvulla organisaation sisäisiä muutoksia ja täten junioreiden ja muutenkin jäsenten määrien merkkautapa muuttui. Täten listalla olevat jäsenmäärät ovat arvioita silloisten juniorijoukkueiden mukaan laskettuina. Tällä vuosikymmenellä jalkapallotoiminta lisäsi myös ennestään vahvaa junioritoiminnan jäsenmääriä. Jalkapallon kautta monet nuoret saivat pienellä vaivalla ja rahalla mahdollisuuden harrastaa yhdessä kavereiden kanssa joukkueurheilua. Myös pesäpallon harrastusmäärät kasvoivat 1980-luvulla ja siinä menestys vuosikertomuksen (JoSePa 1983–1984, 8) mukaan lähinnä tyttö- ja naisjoukkueiden turvin edisti nuorisotoiminnan alkua pesäpallossa. Pesäpallokoulut nk. pesiskoulut nostivat suosiotaan huimasti paikkakunnalla ja auttoivat edelleen seuraa kehittymään palloilun yleisseurana. (mt. 1-6.)

JoSePa:ssa 1980-luku oli nuorisotoimintakeskeistä. Monella pelaajalla oli jälkikasvua ja päätettiin niin, että aikuistoiminnan osalta painotetaan kunto- tai puulaakurheilua

ja lähdetään vahvistamaan nuorisotoimintaa. Aiemmin paikkakunnan nuorisoon liittyvä toiminta oli ollut ainoastaan hiihtoon ja yleisurheiluun kohdistunut Joutsan Pommin kautta. Joutsan kunnan nuorisotoimi, oman nuorisosihteerinsä avulla hoiti nuorisotoimintaa, mutta tästä painopisteestä puuttui edelleen palloiluun liittyvät lajit. Juniorijaoston perustaminen ja sen kautta järjestäytynyt nuorisotoiminta 1980-luvun alussa osoittautui painopisteeltään oikeaksi valinnaksi. (Kuurne 2016, 2-3.)

Vetäjäpulaa koettiin kuitenkin kaikissa seuroissa 1980-luvulla. Joutsassa pyrittiin kouluttamaan uusia henkilöitä lajiharrastuksien pariin. Kurssitettiin ja koulutettiin tuomareita, kirjureita, ohjaajia ja valmentajia. Näissäkin oli ennen ollut usein samat henkilöt. Henkilöt, jotka olivat mukana seuran hallinnossa, osallistuivat jonkin joukkueen kautta kilpailutoimintaan, vihelsivät pelejä tuomareina sekä olivat usein myös ohjaajina ja valmentajina. Kilpailujoukkueiden osalta joukkueilla oli myös ongelmia, koska pienen paikkakunnan takia joukkueisiin ei riittänyt pelaajia sekä sitoutuminen kilpatoimintaan oli erittäin nihkeää. Matkustaminen ei kiinnostanut, mutta paikkakunnalla olleet tapahtumat kylläkin. Tämän takia JoSePa:ssa käynnistettiin yhteistoiminta naapuriseurojen kanssa. Varsinkin Tammijärven Tammi ja Leivonmäen Pyry olivat keskeisiä yhteistyökumppaneita. Nuorten vanhempia saatettiin myös mukaan seuran toimintaan, harrastusten turvaamiseksi. (Kuurne 2016, 4.)

Taulukko 2. Nuorisotoiminta seurassa 1980-luvulla.

	Nuorten määrä yhteensä
1980	191
1981	164
1982	144
1983	222
1984	235
1985	-
1986	-
1987	-
1988	270*
1989	-

***-merkillä olevat lukumäärät ovat arvioita, koska seuralla ei ollut tarkkaa tilastointia junioripelaajamääristä.**

6.3 1990-luku

JoSePa:ssa tultaessa 1990-luvulle oli jalkapallo iskostunut yhdeksi seuran keskeisistä toimintamuodoista. Laji oli vilkastunut harrastajamääriltään jo 1980-luvun lopussa, mutta se jatkoi kasvamistaan uudella vuosikymmenellä. Innostusta lajiin lisäsivät vahvat perhekokonaisuudet sekä aktiiviset vanhemmat ja nuoret, mitkä olivat kaikki täydellä sydämellä mukana toiminnassa. Tuolloin aloitettiin myös sen perustan rakentaminen, mille tämän päivän menestyksellinen toiminta perustuu. Vuosikymmenen alussa koettiin synkkiä hetkiä laman koittaessa maahan, mutta Kuurneen (2016, 4) mukaan laman vaikutukset jäivät suhteellisen pieniksi seurassa, koska vahvat tukijat sekä sponsorit olivat siltikin vielä tukemassa seuratoimintaa. Myös Joutsan kunnalta saadut avustukset pysyivät kohtuullisella tasolla lamavuosien ajan. Kuitenkin seuratoiminnassa on aina ollut keskeistä vanhempien taloudellinen tuki ja mukanaolo aktiviteeteissa. (mt. 4.)

JoSePa:n näkyvyyttä lisäsi 1990-luvulla seuratoiminnan järjestelmällisyys, aktiiviset urheiluhenkiset seuran jäsenet sekä ulkoinen näkyvyys. Tiedottaminen on onnistunut hyvin paikallislehti *Joutsan Seudun* kautta. Muutkin paikkakunnalla ja tällä alueella vaikuttavat lehdet ovat antaneet tilaa seuratoiminnalle ja sen tuloksien välitykselle. Tällä vuosikymmenellä alkuajan kunto- ja puulaakiurheilusta painopistettä siirrettiin selkeästi kohti järjestelmällistä kilpailutoimintaa ja nuorisotoimintaa. Tällöin yhtenä haasteena sekä samalla mahdollisuutena huomattiin, että muiden seurojen nuorisoon kohdistuva toiminta oli hiipunut. Samalla seurassa myös oivallettiin se seikka, että aktiivinen toiminta on osa kasvatuksellista toimintaa, joka parhaimmillaan kokoaa perhekokonaisuudet eri sukupolvien välillä saman harrastuksen pariin ja joka antaa yhdessäolon ja tekemisen kautta virikkeitä tuleviin haasteisiin. Näille uusille urille seuratoimintaa lähdettiin suuntaamaan. (Kuurne 2016, 3.)

Joutsan Seudun Pallossa sekä Joutsan alueella harrastajia oli riittämiin, mutta vetäjistä oli edelleen pulaa. Harrastajien määrää voidaan mitata esimerkiksi koripallokerron ja pesäpallokoulun aikaansaannoksilla sekä ennen kaikkea jalkapalloilijoiden, jotka toimivat esimerkkinä koko seuralle (JoSePa 1995–1996, 1). Vaikkakin 1990-luvulla joidenkin lajien toiminta alkoi hiipua JoSePa:ssa, osin vetäjäpulan tai aikuisten sarjoissa pelaavien pelaajien vähyyden vuoksi, sama ei koskenut seuran junioritoi-

mintaa esimerkiksi jalkapallossa ja pesäpallossa. Myös tämän tilanteenkin vuoksi seurassa pyrittiin nuorentamaan hallintoa sekä muovaamaan seuraorganisaatiota sektorikohtaiselle vastuupohjalle. (JoSePa 1996–1997, 2.)

Juniorijaoston toiminta selkeytti nuorten toimintaa selvästi. Pesiskoulu muodostui vuosikertomuksen (1995–1996, 6) mukaan erinomaiseksi nuorison vetonaulaksi. Tuolloin Pesiskoulun avajaisissa oli yli 150 pesäpallosta kiinnostunutta nuorta. Näissä avajaisissa vierailijoina olivat kaksi Jyväskylän Kirin naisjoukkueen pelaajaa. Pesiskoulupassinkin lunasti peräti 102 nuorta. Pääohjaajana työskennellyt painotti onnistuneen urheilun tarkoitusta kuntoiluna, yhteishengen luojana ja reiluna pelinä. Pesäpallonuorille järjestettiin vielä kesän päätteeksi keskinäinen turnaus, minkä jälkeen taitoja käytiin testaamassa Jyväskylän Kirin vieraana kaudella 1995–1996. Myös ohjaajan vetämä Koriskerho kahdelle ikäryhmälle keräsi ryhmien jokaiselle kerralle 6-15 lasta. Toiminnan positiivisesta vaikutuksesta kertoi se, että ihan pienimmätkin lapset saivat koreja niin monta, etteivät pystyneet niitä laskemaan yhdellä kädellä. (JoSePa 1995–1996, 6-7.)

Seuran jalkapallotoiminnassa aloitettiin jalkapallokoulu-toiminta kaudella 1996–97. Toiminta kohdistettiin vuonna 1987–1992 syntyneille junioreille, joita toiminta vetikin heti ensimmäisellä kaudellaan yli 50 mukaan. Jalkapallokoulu oli jaettu ikäryhmittäin, kolmeen eri ryhmään. Jokaisella ryhmällä oli vastuuohjaaja sekä 1-2 apuohjaajaa. Vuosikertomuksen (JoSePa 1996–1997, 7) mukaan seuran jalkapallojuniorit kuluttivat viikoittain ohjatuissa harjoituksissa ja piirisarjaotteluissa urheilukentän viheriötä yli 300 jalkaparin voimin. Kyseisellä kaudella Joutsan Seudun Pallolla oli lisäksi kaksi juniorijoukkuetta kilpasarjassa, missä pelaajia oli molemmissa joukkueissa noin kaksikymmentä. He pelasivat normaalin sarjakauden lisäksi yhdessä erillisessä turnauksessa. (mt. 5-7.) Pesiskoulussa kesällä 1997 oli 6 – 13 vuotiaita pesäpallosta innostuneita yhteensä 87. Keskimäärin kevään ja kesän aikana mukana oli joka kerralla noin 50 – 60 osanottajaa. Pesiskoulua pidettiin tuolloin 20 päivänä ja nuoria pesäpallolijoita oli ohjaamassa kahdeksan henkilöä. (mt. 8.)

JoSePa on niin ikään tarjonnut lapsille ja nuorille 1990-luvulla mahdollisuuden harrastaa monipuolisesti palloilulajeja. Ansiokkaasti ovat erityisesti toimineet Pesiskoulu kuin myös jalkapallotoiminta, joka on edelleen vankassa asemassa joutsalaisten las-

ten ja nuorten harrastuksena. Pesäpalloliijoita on parhaimmillaan osallistunut 100 juniori-ikäistä toimintaan. Jalkapallokoulussa on ollut mukana yli 50 junioria kolmessa eri ikäluokassa. Piirisarjassa jalkapalloa on pelannut läpi 1990-luvun ajan kahdesta neljään juniorijoukkuetta ja niissä jokaisessa on ollut mukana noin 20 pelaajaa per joukkue. Tavoitteina on ollut joka kausi pyrkiä osallistumaan vähintään yhteen erilliseen turnaukseen joukkueilla. (JoSePa 1997 – 1998, 8-9.)

Lisäksi kaudella 1998 – 1999 yläkouluikäiset tytöt aloittivat pesäpalloharjoitukset kahdesti viikossa, mukana oli yhteensä 16 tyttöä. Osallistumismaksu oli 100mk ja sen avulla pystyttiin järjestämään toimintaa kesäksi. Harjoituksia kertyi yhteensä noin 20 kertaa ja lisäksi samaisena syksynä 1999 käytiin pelaamassa harjoitteluottelu Sysmässä, josta tytöt saivat kokemusta ja näkivät miten ovat kehittyneet kesän harjoittelujen myötä. (JoSePa 1998 – 1999, 9.)

Jalkapallotoiminnan kehittyminen juniorijoukkueiden kilpailullisten tulosten suhteen on ollut merkittävää. Vuosikertomuksia katsottaessa otteet ja sitä myötä tulokset ovat parantuneet 1990-luvun loppua kohti mentäessä. Joutsan Seudun Pallo ry:n puheenjohtaja korostaakin (JoSePa 1998 – 1999, 2) puheessaan, ettei vanhempien roolia ja heidän arvoaan lastensa urheiluharrastuksien tukijoina voida koskaan huomioida liikaksi. JoSePa:n toiminta on myöskin toteutunut paikkakunnalla liikuntakasvatuksellisenä työnä pitäen mielessä lapset ja nuoret. Puheenjohtaja toivoi vielä, että junioritoiminnan laajentaminen tulisi mahdolliseksi tulevaisuudessa, koska sen hetkinen salitilanne oli vaikea, salien koon tähden. Liikuntakasvatus on selkeästi ollut osa seuran toimintaa ja se työ on saatu mahdolliseksi kunnan liikunta-avustusten avulla. Näiden avustusten kautta moni arvokas kasvatuksellinen asia on ollut mahdollista seurassa. Saliasian ratkaisua toivottiin 2000-luvulle mentäessä, koska se oli ratkaisevassa asemassa seura- ja nuorisokasvatustyön jatkon kannalta. (mt. 2.)

Taulukko 3. Nuorisotoiminta seurassa 1990-luvulla.

	Nuorten määrä yhteensä
1990	130* + aiempi määrä
1991	100* + aiempi määrä
1992	120* + aiempi määrä
1993	130* + aiempi määrä
1994	-

1995	170* + aiempi määrä
1996	300*
1997	-
1998	330*
1999	-

***Yllä olevat lukumäärät ovat arvioita ja ne on laskettu joukkueiden pelaajista.**

Kuten yllä olevasta taulukosta näkyy jäsenmäärät ovat kasvaneet lähestulkoon koko ajan. Taulukko vääristää tulosta, jos toimintakaudella 1988–89 nuorisojäseniä on ollut miltei 300 seurassa. Nyt seurassa olevat 100 – 200 junioria ovat niitä, jotka toimivat joukkue toiminnassa ja siihen ei ole pystytty ynnäämään jo jäseninä olleita nuoria. Näitä nuoria on varmasti paljon ja luulen, että nuorisojäsenten määrät ovat olleet taseisia ja ovat verrattavissa 1980-lukuun. Tästä tekemäni johtopäätöksen mukaan nuorisojäsenten määrä 1990-luvulla on vähän korkeampi kuin 1980-luvun vastaavat lukemat eli nuorisojäseniä on ollut noin 300 – 350 seuran toiminnan alueella.

6.4 2000-luku

Jalkapallotoiminta oli Joutsan Seudun Pallossa 2000-luvulla varsin vallitsevaa. Joskin juniorien määrässä koettiin pieni notkahdus vuosituhannen alussa. Myös yksi tekijä oli pesäpallotoiminnan loppuminen, mikä oli lajina ollut mukana aina seuran perustamisesta saakka. Pesäpallotoiminta hiipui vähitellen ennen kuin lakkasi kokonaan olemasta. Vielä 2000-luvulla Pesiskouluun osallistui paljon nuoria, muttei joukkueita enää muodostettu. Kaudella 2005–2006 JoSePa:n jalkapallotoiminnassa oli viisi juniorijoukkuetta piirisarjassa ja nuoria pelaajia oli yhteensä liki 90. Myös lentopallossa oli junioripuolella kaksi erilaista palloilukerhoa, joissa kävi noin 15 nuorta viikossa. Juniorijaoston toiminnassa JoSePa on edelleen entiseen tapaan tarjonnut Joutsan lapsille ja nuorille mahdollisuuden harrastaa monipuolisesti palloilulajeja. (JoSePa 2002 – 2006.)

Nuorisotoimintaan vaikutti myös negatiivisesti 2000-luvulla Joutsan alueen liikuntapaikkojen rajallisuus ja pitkät harjoitusmatkat. Välillä käytiin harjoittelemassa lähikunnissa. Tämä vaati myös nuorten vanhemmilta erityisponnisteluja ja aktiivista osallistumista seuran toimintaan, jotta kyydit ynnä muut olivat mahdollisia. Joutsan alueen seurat sekä JoSePa mukaan lukien pyrkivät parantamaan Joutsassa olevia urheilu-

paikkoja ja mahdollisuuksia liikkumisen ja liikunnan harjoittamisen parantamiseen. Tähän auttoi vuonna 2007 valmistunut iso liikuntahalli, joka oli monitoimihalli Joutsaan. Hallissa pystyttiin harjoittamaan lähes kaikkia Joutsan seudun seurojen lajeja ja tämä suuntasi myös JoSePa:n toimintaa uuteen suuntaan. (JoSePa 2006–2007.)

Futsaliin siirryttiin seurassa vuonna 2008, koska vuonna 2007 paikkakunnalle valmistunut liikuntahalli mahdollisti jalkapalloilijoiden talviharjoittelut. Tällöin seurassa alettiin kiinnostua tästä varsin uudesta lajista ja sitä kokeiltiin ensiksi miesten ja tyttöjen joukkueissa ja sitä pidettiin hyvänä sekä erityyppisenä harrastuksena jalkapallon lisäksi. Näin pikkuhiljaa sitä myös laajennettiin muiden juniorijoukkueiden repertuaariin. Jalkapallossa on menty 2000-luvulla paljon samoilla pelaajilla kuin futsalissa. Kaudella 2009–2010 esimerkiksi jalkapallossa juniorijoukkueita oli seuran toiminnassa kahdeksan ja lisäksi oli yksi miesten edustusjoukkue. (JoSePa 2009 – 2010, 1-8.)

Seurassa siirryttäessä 2000-luvulle ei kokonaisjäsenmäärää pysty arvioimaan, koska tarkkoja lukuja ei ollut saatavilla. Vuosituhannen alussa 1990-luvulla kasvussa ollut nuorisotoiminta notkahti pariksi vuodeksi lukumäärällisesti, mutta alkoi pikkuhiljaa viriämään jalkapallotoimintaan keskittymisen myötä. Lisäksi futsalin tulo seuran laji-toimintaan auttoi myös uusia nuoria lajin pariin. Kohti seuratoiminnan 2010-lukua oli siis JoSePa:ssa omaksuttu uusi laji, jossa alkoi tulla menestystä sekä nuorisotoiminta oli kehittymässä erityisesti jalkapallo- ja futsaltoimintaan.

6.5 2010-luku

Seuran nuorisotoiminta on kehittynyt näiden 35–40 vuoden aikana erittäin myönteisesti. Tähän toimintaan on tullut mukaan laajuutta sekä laatua. Nykyiset lajit ja lajivalikoima tukevat tätä kehitystä. JoSePa on myös pystynyt mukauttamaan toimintansa suunnan vallitsevaan kysyntään ja ajan henkeen sopivalla tavalla. Tästä yhtenä hyvänä esimerkkinä on tämän päivän menestyslaji Futsal. (Kuurne 2016, 5.)

Tällä vuosikymmenellä Joutsan Seudun Pallon toiminta on keskittynyt juniorijalkapalloon kuin myös juniorit edellä futsaltoimintaan. Miesten joukkueen (futsal) menestyksen vanavedessä, monet joutsalaiset nuoret ovat profiloituneet kovina futsal & jalkapallopelaajina, joiden valmentajina on pitkälti entisiä JoSePa:n pelaajia, 1980-luvulla

aloittaneita ja 2000-luvulla omia peliuriaan päättäneitä sittemmin valmennuspuolelle siirtyneitä henkilöitä. JoSePa:n kotipeleissä on myös ollut tunnelmaa, kun väkeä on virrannut kannustamaan oman kylän poikia futsal peleissä, varsinkin miesten peleissä niin sanotulla yläparvella on katsojia käynyt runsaasti noin 70 – 120 katsojan verran. (JoSePa 2013–2014, 5.)

JoSePa:n silloinen puheenjohtaja pureutui omassa tervehdyksessään (JoSePa 2010–2011, 3) siihen, että joukkueiden taustalle tarvittaisiin edelleen lisää aktiivisia toimijoita. Nyt kun jalkapallosta on myös tullut ympäri vuoden harrastettava laji liikuntahallin ja futsal-pelien myötä, kuormittaa se yhä enemmän seurassa aktiivisesti jo mukana olevia toimijoita. Kari Loimu (2013, 408–409) kertoo, että uusia henkilöitä luottamustehtävään etsittäessä, kannattaa seuran aktiivijäsenten houkutella mahdollisia luottamushenkilöitä seuran toimintaan ja siten saada heidät kiinnostuneeksi asiasta. Yleensä kun saadaan hankittua joku uusi toimihenkilö seuraan, vanha kuormittunut lopettaa silloin ja samainen ongelma kuitenkin säilyy. Toisen haasteen tämän päivän seuratoiminnalle muodostaa JoSePa:laisten oma ammattiyhteisyys. Seura tekee muiden paikallisten toimijoiden ohella arvokasta nuorisotyötä, kun tarjoaa mahdollisuuden mielekkääseen harrastamiseen. Nuorisotyön tulisi näkyä seurasta paremmin ulkopuolisille päin, mitä tähän asti ei ole tapahtunut. Toimintaan pitäisi nyt saadakin lisää tarmoa ja tämä voisi onnistua ottelutapahtumien järjestämisen, oikeanlaisen tiedottamisen ja kotisivujen ajantasaisuuden sekä ylläpitämisen avulla. (JoSePa 2010–2011, 3-4.)

Seuran toimintaan on aina kuulunut joukkuekohtainen varainkeruu. Näin on tehty edelleenkin 2010-luvulla, juniorijoukkueet ovat keränneet varoja mm. kotiturnausten ja –otteluiden kahvioiden pitämällä sekä järjestämällä esimerkiksi kutsuturnauksia paikkakunnalla. Aiemmin suunnitelmissa olleet vuosittaiset turnaukset ovat pysyneet nuorisotoiminnassa vieläkin, esimerkiksi Dn-01 juniorit kävivät kahdesti yhdellä kaudella turnauksissa. (JoSePa 2013 – 2014, 3.)

Seuran toimintakertomuksissa ei ole ollut lukuja, joita olisi voitu hyödyntää 2010-luvun taulukon muodossa tässä tutkimuksessa. Mutta olen tätä tutkimusta tehdessä saanut hyvän käsityksen seuran toiminnasta ja sen ikärakenteesta sekä joukkueiden määrästä. Täten arviot viime vuosien junioreiden jäsenmäärästä ovat noin 200 – 250

paikkeilla. Juniorijoukkueita on monia sekä jalkapallossa että futsalissa, mutta osa näistä on limittäin tai edustaa useampaa joukkuetta. Huomioon on otettava myös paikkakunnan väestörakenne ja sen supistuminen sekä väestön ikääntyminen.

7 OLOSUHTEIDEN VAIKUTUS

Tässä luvussa tutkin niitä seikkoja, mitä vaikutuksia ja haasteita erilliset olosuhteet ovat luoneet Joutsan Seudun Pallon junioritoiminnalle. Koska seuran toiminta keskittyy pienelle paikkakunnalle, on olosuhteilla pakostikin vaikutuksia seuran toimintaan ja se vaatii JoSePa:n hallitukselta ja toimijoilta paljon näkemystä sekä tarmoa toteuttaa vaadittavia toimenpiteitä seuran kehityksen takaamiseksi.

7.1 Ympäristö

Nuorille on ollut aina suhteellisen hyvät harrastusmahdollisuudet Joutsassa. Joutsassa 1980-luvulla tehty Lukion edessä sijaitsevan pesäpallokentän remontti ja uudistaminen toivat lisää intoa alueen pesäpallon harrastajiin. Samoin urheilukentän vaikutus myöhemmin jalkapalloon ja muihin lajeihin on ollut myös merkittävä. Myöskin liikuntahallin valmistuminen vuonna 2007 lisäsi Joutsan liikuntasalien käyttöastetta. (Kuurne 2016, 2.)

Suorituspaikat ovat olleet loppujen lopuksi yksi suurimmista vahvuuksista Joutsassa. Urheilu- ja liikuntaharrastamiselle on hyvät lähtökohdat urheilukentän, liikuntasalin, tekonurmikentän, koulujen voimistelusalien sekä ulkokenttien kautta. Joutsalainen liikuntakulttuuri liikuntapaikkoineen onkin saanut merkittävää arvostusta, niin seutukunta-, piiri- kuin myös valtakunnan tasolla. (Kuurne 2016, 5.)

7.2 Yhteisön tuki

Pienen paikkakunnan urheiluseuralle on elintärkeää paikkakunnan yhteisön tuki. Tästä tuesta JoSePa on saanut nauttia jo sen varhaisista toiminnan alkuvuosista saakka. - Yhteisöllisyys on myös usein näkynyt erittäin ahkerana talkootoimintana ja on vieläkin erittäin suosittu keino kerätä rahaa juniorijoukkueiden toimintaan. Kuurneen

(2016, 4) mukaan alusta asti vahvana ollut yhteisön ja yleisön tuki on säilynyt hyvin ja on hänen mielestään vain 2000-luvulla vahvistunut entisestään. Seuran kannattajilla sekä tukijoilla usko seuratoimintaan on pysynyt korkealla. Viime ajat ovat osoittaneet yhteisön tuen vain vahvistuneen, sillä toiminnan laajuus, menestyminen, tiedottaminen ja hyvin hoidettu seuratoiminta ovat osaltaan edesauttaneet tähän tulokseen päätymistä. (mt. 4.)

Joutsan kunta on myös ollut Kuurneen (2016, 6) mukaan vahva liikuntakulttuurin tukija. Kunta on suhtautunut myönteisesti seuratoimintaan ja seurojen harjoittamaan nuoriso- ja junioritoimintaan. Nykyisen vapaa-aikasihteerin merkitys joutsalaiselle liikunta- ja nuorisotoiminnalle on myös ollut merkittävä. Seurasta itsestään on myös muodostunut yhteisöllinen kokonaisuus, missä perheiden vanhemmat ja nuoret ovat saman harrastuksen parissa. Tämä luo myös samalla jatkuvuutta toiminnalle ja tuo enemmän sekä helpommin tekijöitä seuratoimintaan. Tämä on yksi selkeimmistä ja keskeisimmistä muutoksista alkuaikojen toimintaan verrattuna. (mt. 6.)

7.3 Ohjaajan rooli

Ryhmäohjaajan roolissa on paljon haasteita. Suurimpina haasteina voivat olla tunneilmapiirin luominen sekä tavoitteidenmukaisen harjoittelun ja toiminnan ylläpitäminen. Kun ohjaaja uskaltaa kohdata nämä haasteet ja vaikuttaa niihin, on hänellä onnistuneen ryhmän palaset käsissään. Ohjaajalla on hyvä olla koko seuran ja yhteisön tuki, koska vaativiakin tilanteita voi tulla eteen ja silloin tarvitaan jonkun kokeneemman apua tilanteista selviämiseen. (Lihavainen 2003, 89–91.)

Ohjaajat ja heidän roolinsa ovat erittäin tärkeitä palasia onnistuneessa seuratoiminnassa. He ovat myös paljon vastuussa ja heidän panoksensa näkyy yleensä nuorten tekemisissä. Tärkeintä ohjaajana ollessa on olla nuorelle turvallinen ja luotettava aikuinen. Ohjaajan tulee myös miettiä omia toimiaan ja motiivejaan, osana omaa rooliaan. Ohjaajan rooli kasvattajana on erittäin suuri ja haastava. Hänen oma arvomaailmansa asettaa nuorille rajat siitä, mitä esimerkiksi menestys ja onnistumiset ovat. Jokaisella toimella ja onnistumisien tunnustuksella on merkityksensä nuoren kuvan rakentumisessa. (Nuori Suomi 2015)

Monesti järjestön taustalla voi olla huonot kokemukset ohjaustilanteista, kuten esimerkiksi seurassa toistetaan samoja virheitä aina uudelleen ”näin meillä on aina tehty” tai ”tämä on todettu hyväksi ja miksi sitä pitäisi muuttaa” tällaisissa tilanteissa kysytään ohjaajalta luovuutta ja uskallusta tehdä jotakin uutta, koska pahimmillaan ryhmän toiminta jää samalle kehitystasolle jumiin. (Lihavainen 2003, 92.)

8 JOSEPA:N NYKYTILANNE JA TULEVAISUUS

Joutsan Seudun Pallon toiminta on paikkakunnalla erittäin vahvaa. Seuralla on todella vahva yhteisön tuki takanaan, mikä varmasti edesauttaa seuran toimintaa ja sen kehittämistä yhä edelleen. Olen aiemmissa kohdissa tätä opinnäytetyötä nostanut esiin mahdollisen tulevaisuuden kuvan JoSePa:sta, joka tunnetaan sen futsalista ja jalkapallostaan. Tähän on mielestäni vieläkin suuret mahdollisuudet, mutta luulen, ettei JoSePa:n toiminta tule jäämään pelkästään näiden kahden lajin varaan. Uutena lajina Joutsan Seudun Pallon toimintaan liitetyn frisbeegolfin vaikutuksen seuraan näemme tulevaisuudessa, mutta tälläkin lajilla on mahdollisuudet nousta vahvistamaan JoSePa:n asemaa seutukunnalla entisestään.

Tämän päivän yhteiskunnassa kaikki maksaa ja vanhemmat ovat varmasti taipuvaisia hakeutumaan halvimpien tai ainakin halvempien harrastusten pariin, sen ollessa mahdollista. Tämä myös antaa mahdollisuuksia JoSePa:n toiminnan kehittämiseksi, mutta myös aiheuttaa haasteita sen toiminnan mahdollistamiselle ja sille, millaisia kausimaksuja ja millaista toimintaa seura tulee järjestämään. Toinen haastattelemistani, joka on JoSePa:n jalkapallon ja futsal-edustusjoukkueen pelaajavalmentaja, linjaa, että Joutsan Seudun Pallon ehdoton vahvuus on seuran järjestämien harrastusten hintataso. Verrattuna esimerkiksi lähimmän kaupungin Jyväskylän kausimaksuihin, joutuu Joutsassa kaudesta pulittamaan vain pienen siivun heidän summiinsa peilaten (pelaajavalmentaja 2015). Seuran entinen puheenjohtaja kertoo, että JoSePa:ssa tapahtuva nuorisotoiminta on todellista ja tärkeää nuorisotyötä (ent. puheenjohtaja 2015). Hän on myös sitä mieltä, että monessa muussa kunnassa asiat ovat paljon huonommalla tolalla.

Pelaajavalmentajan (2015) mukaan on ollut mielenkiintoista kasvaa vastustajien pelaajien kanssa tämän kuluneen 17 vuoden pelaamisen aikana. Hän kertoo myös, että Keski-Suomen joukkueet ovat tulleet erityisen tutuiksi. Seurassa toimiminen on hänen mielestään varmasti muuttanut hänen arvomaailmaansa ja ehdottomasti parempaan suuntaan. Pelaajavalmentaja epäilee, että ilman JoSePa:n toimintaa hän olisi täysin erilainen henkilö. Tässä kuvastuu mielestäni erittäin konkreettisesti se, millainen kasvuympäristö Joutsan Seudun Pallo seurana on ja millaisena esimerkkinä seura on tässä tapauksessa toiminut.

Molemmat ovat sitä mieltä, että seura on hyvin näkyvillä Joutsassa, mutta potentiaalia olisi parempaankin näkyvyyteen. Molempien näkemyksistä saa sen kuvan, että JoSePa tekee käytettävissä olevilla resursseilla erittäin hyvää ja tarkkaavaista nuorisotyötä. Seura osaa yhdessä muiden seurojen kanssa saada ne juniorit toimintaan mukaan, ketkä tätä haluavat todella tehdä. Kilpailullinen reitti löytyy aina ylös asti ja kaikki halukkaat pääsevät kokeilemaan pelaamista ja saamaan kokemuksia liikunnasta ja lajistaan, mitä harrastavat. Molemmat seura-aktiivit ovat myös yhtä mieltä siitä, että seuratoimijoita olisi saatava lisää tulevaisuudessa ja toimihenkilöiden sekä valmentajien rekrytoimisessa olisi edelleen kehitettävää.

Tutkimukseni perusteella juniori- ja nuorisotoiminta tulee olemaan edelleenkin tärkeämmässä asemassa seuran tulevaisuudessa. Kasvavina lajeina futsal ja jalkapallo tulevat valtaamaan vieläkin suuremman osan JoSePa:n toiminnasta, sillä ne ovat erittäin halpoja lajeja harrastaa, joten siksi myös vanhemmat mielellään tukevat nuoria aloittamaan näitä harrastuksia. Futsal myös mahdollistaa hieman erilaisen polun kulkemisen kuin jalkapallo. Siinä missä futsal on teknisempää ja nopeampaa, on jalkapallo kuntoa ylläpitävää ja ulkona liikkumista lähestulkoon parhaimmillaan, harjoittelut mukaan lukien.

Futsalin näkyvyys nykyisellään voi edesauttaa nuoria ja muita ihmisiä kiinnostumaan seurasta ja siinä toimimisesta erilaisella tavalla kuin aiemmin. Frisbeegolf saattaa myös tarjota mahdollisuuksia JoSePa:n toiminnassa ja sen laajentamisessa. Frisbeegolfilla on ollut jo nyt paljon harrastajia paikkakunnalla ja nyt sen järjestelmällisempi lähestyminen voi parantaa nuorten harrastusmahdollisuuksia entisestään ja

jättää sisällä pelattavien pelien määrää vähemmälle ja lisätä ulkona liikkumisen muotoja.

Tulevaisuudesta haastatellut seura-aktiivit povaavat haasteellista, mutta paljon mahdollisuuksia tarjoavaa seuratoimintaa. Suurimmat haasteet ent. puheenjohtaja (2015) linjaa olevan toimihenkilöiden saamisessa joukkueiden taustalle sekä erityisesti valmentajia, josta on muodostumassa suurin tulevaisuuden uhkakuva. Pelaajavalmentaja (2015) taas on miettieliäs sen suhteen, että seuran toimiminen tulee riippumaan paljon seuran panostuksesta junioritoimintaan ja sen toimimisesta. Edustusjoukkue jalkapallossa ja futsalissa on ollut aina nuori ja hänen mielestään onkin erittäin tärkeää saada uusia junioreja sekä ikäluokkia nostettua edustusjoukkueeseen mukaan.

Tällä hetkellä ykkösdivisioonan futsal on hyvää ja kannattavaa toimintaa kertoo edustusjoukkueen pelaajavalmentaja (2015), mutta uhat tällä tasolla pysymisestä voivat muuttua varsin lyhyessä ajassa todellisiksi. Nuorten pelaajien tarjoama mahdollisuus edustaa kotiseuraansa on myös uhkakuva silloin, kun nämä nuoret opiskelevat ympäri Suomea, tällöin vain ne jotka opiskelevat lähialueilla tulevat osallistumaan toimintaan. Tämänkin takia olisi erittäin hyvää seuran kannalta saada uusia nuoria pelaajia toimintaan mukaan sekä kokonaan uusia toimijoita seuratoimintaan.

9 ARVIOINTI

Tämä arviointi koostuu omasta tekemisestäni ja siitä, mitä olisin voinut tehdä toisin tässä opinnäytetyössäni sekä niistä asioista, mihin olen tyytyväinen siinä. Sain idean tähän itse, mutta olin kuullut lähipiiriltäni, että JoSePa:lla oli juhlavuosi ja nyt voisi olla hyvä ajankohta tehdä opinnäytetyö seurasta. Aiheen valinnasta käytiin enemmän ja vähemmän keskustelua, kunnes tilanne aukesi minulle. Päädyin siis tekemään opinnäytetyöni Joutsan Seudun Pallon juniori- tai nuorisotoiminnan kehittymisestä.

Aihe kiinnosti minua, niin kuin myös koko seuran historian tutkiminen. Pidän historiasta ja sen lukemisesta kovasti. Tykkään myös paljon urheilusta ja tämä aihealue tuki myös näiltä osin mielenkiinnon kohteitani, joten päätös tästä aiheesta tekemisestä oli helppo. Materiaalia oli paljon käytettävissäni ja saattoi olla, etten ihan täysin

käsittänyt sitä, kuinka paljon aikaa vievää tiettyjen tietojen kaivaminen näistä toimintakertomuksista olisikaan. Pikkuhiljaa kuitenkin sain opinnäytetyötäni aloitettua, mutta monista hienoista ideoista, mitä minulla oli sen prosessin alkuvaiheissa, jätin toteuttamatta, sillä aika ei vain olisi millään riittänyt kaiken tekemiseen.

Olen käsitellyt nyt, mitkä asiat minut yllättivät ja miten kiinnostuin tästä aiheesta. Seuraavaksi kerron, mihin kaikkeen olen tässä tutkimuksessani tyytyväinen. Mielestäni onnistuin hyvin kuvaamaan seuran vaikuttavuutta Joutsassa ja sen omaa yhteisöä sekä seuran toimintaa mahdollisimman monelta eri kantilta. Olen myös erityisen tyytyväinen saamiini haastatteluihin tätä opinnäytetyötä varten, niistä on ollut todella suuri apu. Tehtävää todella riitti, mutta selviydyin siitä kunnialla.

10 YHTEENVETO

Olen tässä opinnäytetyössäni tarkastellut Joutsan Seudun Pallon nuorisotoimintaa ja sen kehittymistä seurassa tämän toimintavuosina 1975 – 2014. Olen myös tutkinut sitä, miten tämä nuorisotoiminta on vaikuttanut Joutsan seudun alueella. Tutkimusteni perusteella selvisi, että junioritoiminta on todellakin kehittynyt alun kunto- ja puulaakitoiminnasta nykypäivän nuoriso- ja kilpailutoimintaan painottuvaan seuratoimintaan. Seura nauttii myös erittäin vahvasta ja vankasta asemasta Joutsan kunnan toiminta-alueellaan.

Vaikkakin seuran nuorisotoiminta on kehittynyt toimintavuosien aikana eli noin 40 vuoden aikana, on seuran lajikirjo kaventunut koko ajan, nykyiseen kahteen päälajiin. Seuratoiminta on ollut alkuaikoina enemmän kuntoilu- ja puulaaki mielessä järjestettyä, mutta silloin kun tekemisellä ei ole ollut myöskään tavoitteita tai urheilu ei ole ollut kilpailutoimintaan suunnattua, oli lajien moninaisuuskin laajempi nykyisestä. Tämän päivän seuratoiminnassa ensimmäisten 20 vuoden toiminnan kaltaista tilannetta ei olisi mitään mahdollisuutta muodostaa tämän hetkisessä tilanteessa, sillä seuratoimijoiden määrät ovat rajalliset, eikä nykytoimintaanakaan meinaa löytyä tarpeeksi toimihenkilöitä saati valmentajia. Tätä kautta ymmärrän seuran kannan keskittyä tiettyihin lajeihin, mutta JoSePa on palloilun yleisseura ja mielestäni tämän pitäisi näkyä moninaisempina lajitarjontana. Tiedän kuitenkin, mitkä asiat seurassa ovat

tavoitteina sekä sen, ettei lajitarjontaa tai – toimintaa ole nykyisessä tilanteessa mahdollista järjestää. Toiminta kasvaa hetkessä ylikuormittavaksi ja tämänhetkisille seuratoimijoille on jo nykyäänkin raskasta ja erilailta kuormittavaa toimia seurassa, kuin mitä se entisaikaan oli.

Olen nostanut tutkimuksessani esille asioita JoSePa:n roolista lasten ja nuorten kasvattajana sekä arvojen opettajana. Olen itsekin käynyt läpi JoSePa:n toiminnan, aina alakoulun pallokoulusta yläkoulun viimeisien vuosikurssien kautta omaan seurassa lopettamiseen saakka. Minun aikaani toiminnassa oli selkeästi mukana jalkapallo ja sitä monet harrastivatkin silloin. Muistan erinäisiä tilanteita vieläkin noista ajoista ja olen sitä mieltä, että Joutsan Seudun Pallon toiminta on muovannut niiden siellä vietettyjen vuosien aikana minusta tällaisen kuin nyt olen. Olen saanut tästä urheilutoiminnasta itselleni omat rajat ja sen millaista mielestäni onnistuminen on. Se ei minusta ole sitä kuinka monta maalia teet kentällä, vaikkakin moni sen niin arvioi, vaan se on se, että pidät hauskaa ja tekeminen on mielekästä eikä pakkopullaa. Olen myös saanut sieltä oppeja omaan ohjaamiseen ja siihen millaista on oikeanlainen toiminta ja millaista väärä. Omalta kohdaltani siis seurassa toimiminen on muokannut minua, olen joukkuepelaaja nyt ja aina lajissa kuin lajissa, tästä on mielestäni kiittäminen Joutsan Seudun Palloa.

LÄHTEET

- Grönfors, Martti 2010. Havaintojen teko aineistonkeräyksen menetelmänä. Teoksessa Aaltola, Juhani & Valli, Raine (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Metodien valinta ja aineistonkeruu virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. 3. painos. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Hentinen, Petri 2015. Kyselyhaastattelu 3.11.2015. JoSePa:n ent. puheenjohtaja.
- JoSePa / Joutsan Seudun Pallo Ry:n – hallinto 2016. Viitattu 15.2.2016.
<http://www.joutsa.fi/josepa/hallinto.php?sid=102>
- Joutsan Seudun Pallo Ry:n seurakäsikirja 2015. Viitattu 13.2.2016.
<http://www.joutsa.fi/josepa/UserFiles/file/seurak%C3%83%C2%A4sikirja2015.pdf>
- Joutsan Seudun Pallo Ry:n toimintakertomukset vv. 1975 – 2014. Joutsa.
- Julkisten ja hyvinvointialojen liitto JHL 2013. Nuorisoalan ammattilaisen opas. JHL monistamo.
- Kokkonen, Jouko 2013. Liikuntaa hyvinvointivaltiossa – Suomalaisen liikuntakulttuurin lähihistoria. Keuruu: Otava.
- Kosunen, Janne 2015. Kyselyhaastattelu 22.11.2015. JoSePa:n jalkapallo- ja futsaljoukkueen pelaajavalmentaja.
- Kuokkanen, Martti & Myllyviita, Ari & Rosengren, Pirjo & Törrönen, Anneliina 2007. Yhdistystoiminnan kehittämisen opas. Vantaa: Kansan Sivistystyön Liitto KSL ry.
- Kuurne, Heikki 2015. Haastattelu 3.1.2016. Entinen seura-aktiivi ja kunniapuheenjohtaja.
- Lihavainen, Lea toim. 2003. Vaikuttava yhdistys. Vantaa: Opintotoiminnan Keskusliitto ry.
- Loimu, Kari 2013. Yhdistystoiminnan käsikirja. 6. painos. Helsinki: Sanoma Pro Oy.
- Mannerheimin Lastensuojeluliitto MLL. Kasvatus ja kasvatustietoisuus. Viitattu 10.3.2016. http://www.mll.fi/vanhempainnetti/tietokulma/vanhemmuus_ ja kasvatus/ kasvatuksen_tapoja/.

Nuori Suomi ry 2015. Eväitä ohjaamiseen. Ohjaajan rooli. Viitattu 2.11.2015.

http://www.suunnittelenliikuntaa.fi/NuoriSuomi/Evaita_ohjaamiseen/nuorisuomi/Ohjaaja/Ohjaajan+rooli.htm.

Rantala, Irma 2010. Laadullisen aineiston analyysi tietokoneella. Teoksessa Aaltola, Juhani & Valli, Raine (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin II. Näkökulmia aloittelevalle tutkijalle tutkimuksen teoreettisiin lähtökohtiin ja analyysimenetelmiin. 3. painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

Suomalaisen urheilun ja liikunnan tietoportaaali. Sport.fi. Viitattu 11.3.2016.

<http://www.sport.fi/urheiluseura/hyva-hallinto/seuratoiminnan-kehittaminen>.

Tienhaara, Pentti 2012. Yhdistystoiminta 2000-luvulla. Tampere: Tammerprint Oy.

Liite 1. Haastattelukysymykset seuratoimijoille

LIITTEET

Haastattelukysymykset (seuratoimijat):

Kysymykset 31.10.2015

Kuinka kauan olet ollut mukana toiminnassa?

Oletko ollut seuran pelaajana minkä aikaa ja mikä on asemasi seurassa nyt?

Miten mielestäsi JoSePan juniorien toiminta ja harjoittaminen eroaa muista seuroista/toimintamalleista?

Mitä mielestäsi JoSePassa tehdään erittäin hyvin / missä olisi kehitettävää (juniori- ja nuorisotoimintaan liittyen)?

Miten mielestäsi Joutsan Seudun Pallo näkyy Joutsassa? Mihin on vaikuttanut vai onko mihinkään?

Onko JoSePassa pelaaminen tai toimiminen muuttanut omaa arvomaailmaasi?

Miltä mielestäsi näyttää JoSePan tulevaisuus? Jalkapallo / Lentopallo / Futsal / Muut lajit?

Entä näetkö mitä(än) uhkakuvia Joutsan Seudun Pallon tulevaisuudessa?

Vapaa sana

Liite 2. Haastattelu Heikki Kuurne (1/2)**Kysymykset haastattelu
JoSePa:n toiminta eri vuosikymmenillä****6.1.2016****1970-luku**

1. Minkä takia JoSePa perustettiin? (omin sanoin)
2. Oliko seuran pyörittämisessä vaikeuksia, sen alkutaipaleella, vai oliko kaikki selvää seuran toiminnassa?
3. Kun jäsenistö kasvoi vuosi vuodelta, niin kuinka nuoret otettiin tässä kehityksessä huomioon? Kuinka nuoriin kohdistuva toiminta toteutettiin seurassa?
4. Oliko lajikirjon tai seurassa toteutettavien lajien kanssa yksimielisyys tai kuinka onnistuitte rajaamaan toiminnan aluksi kahteen lajiin?

1980-luku

5. Kuinka nuorisotoiminta näkyi seurassa? Entä näkyikö se kunnassa?
6. Nuorten joukkueita ns. piinasi kilpailutoiminnassa sitoutumattomuus, kuinka tähän puututtiin tai mitä sen ehkäisemiseksi tehtiin?
7. Mitä vaikutuksia nuorten puuttumisella esimerkiksi lentopallo-toiminnasta oli? Olisiko jotain voitu tehdä toisin?
8. Seurassa vetäjistä oli paljon pulaa 1980-luvulla. Yritettiinkö vetäjiä ja kerhojen ohjaajia houkutella millä tavoin mukaan toimintaan? Tarjottiinko heille joitain etuuksia?

1990-luku

9. Jalkapalloon liittyvä innostus alkoi kasvaa 1980-luvun lopussa varsinkin nuorissa, kuinka tätä pystyttiin pitämään yllä 1990-luvulla?
10. Miten lama vaikutti seuran toimintaan? Aiheuttiko se toiminnassa joitain vähennyksiä?
11. Miten mielestänne JoSePa näkyi Joutsassa 1990-luvulla? Olivatko sen päämäärät ja tavoitteet pysyneet vielä samoina kuin toiminnan aloitettaessa?
12. Millaisia haasteita seurassa koettiin 1990-luvulla? vaikuttiko se mitenkään seuran nuorisotoimintaan ja nuorten kasvun tukemiseen?

Liite 2. Haastattelu Heikki Kuurne (2/2)**2000-luku**

13. Miten Joutsa paikkana on tukenut mielestäsi nuorten kasvua ja liikunnan harrastamista sekä siihen liittyviä mahdollisuuksia?

14. Millaisessa roolissa mielestäsi ohjaaja ja/tai vetäjä on ollut seuran toiminnassa ja millaisessa roolissa tulisi olla?

15. JoSePa:lla on ollut vahva yhteisön tuki. Onko tässä tapahtunut missään vaiheessa muutoksia huonompaan tai vielä parempaan suuntaan?

2010-luku

16. Miten mielestäsi seuran nuorisotoiminta on kehittynyt tämän neljäkymmenen vuoden aikana? Onko kehitystä ollut?

17. Millaiseksi seura on muuttunut sen alkuaajoista tähän päivään katsottuna?

18. Miten nuoren kasvun tukeminen näkyy seurassa? Mitä mieltä olet jatkumon luomisesta ja sen turvaamisesta seuran nuorisotoiminnassa?

19. Tulisiko mielestäsi nuorten liikkumismahdollisuuksia parantaa edelleen paikkakunnalla tai miten päättäjien tulisi huomioida nuorten liikunta- ja harrastamismahdollisuudet?

20. Millaisena näet JoSePa:n tulevaisuuden? Entä miten JoSePa:a tulisi kehittää vastaisuudessa?